

Jeg foreslår, at forslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, og det er der ikke tale om, er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) Forespørgsel nr. F 22:

Forespørgsel til velfærdsministeren om regionalpolitik:

Vil ministeren i forlængelse af den regionalpolitiske redegørelse, der forventes fremlagt i april 2008, og tidligere vedtagelser uddybe, hvordan udviklingen har været med hensyn til levevilkår og større lighed i service, beskæftigelse og økonomiske vilkår i alle egne af Danmark og specielt i de egne af landet, der har været præget af lavere vækst og udvikling, f.eks. Bornholm, Lolland-Falster, det sydfynske område og dele af Sydvestsjælland, Sønderjylland og Nord- og Vestjylland, siden VK-regeringen tiltrådte i 2001?

Af Flemming Bonne (SF), Ole Sohn (SF), Lise von Seelen (S), Johs. Poulsen (RV), Bente Dahl (RV) og Line Barfod (EL).

(Anmeldelse 01.04.2008. Fremme 04.04.2008).

Sammen med dette punkt foretages:

15) Forhandling om redegørelse nr. R 8:

Velfærdsministerens regionalpolitiske redegørelse 2008.

(Anmeldelse 06.05.2008. Redegørelsen givet 06.05.2008. Meddelelse om forhandling 06.05.2008).

Kl. 10:39

Formanden:

Det er fru Lise von Seelen, der begrundet som ordfører for forespørgerne. Værsgo.

Kl. 10:40

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Lise von Seelen (S):

Mange tak. Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, De Radikale og Enhedslisten har bedt om denne forespørgsel om det regionalpolitiske spørgsmål, som jo ligger i forlængelse af den redegørelse, som vi også skal behandle sammen med forespørgslen her i dag.

Vi er meget optaget af, at vi får fokuseret på, at vi har et land, som ikke udvikler sig ligeligt. Der er en skæv udvikling i landet, og det synes vi fortjener en politisk debat, fordi det naturligvis er meget afgørende, hvordan vi sætter rammerne for, hvordan væksten skal være ude omkring i landet.

Det er et vilkår, at vi har en kommunalreform, at vi har en finansieringsreform, som danner baggrund for, at vi nu har et regionalt landskab og et regionalt udviklingsmønster, som er præget af de to meget store reformer. Det har naturligvis indflydelse på, hvordan vi kan se fremtiden for os, og de mest sårbare områder er naturligvis dem, som forandringerne har størst indflydelse på. Vi kan se, at de to reformer er med til at stimulere regeringen til en centralistisk tankegang, og vi kan se, at der er nogle aktiviteter, som bliver sværere at gennemføre ude i yderområderne af vores land. Derfor ser vi meget frem til debatten her, hvor vi kan få fokuseret på, hvad det er, der skal til, for at vi kan rette fokus og udviklingspotentiale også imod yderområderne i det her land.

Vi har derfor et forslag til vedtagelse, og det venter jeg med, til jeg er her igen som ordfører. Vi ser meget frem til debatten her og håber, at vi kan komme tættere på nogle af de ting i redegørelsen, som vi synes fortjener en langt grundigere debat end det, vi kan se i redegørelsen.

Kl. 10:42

Formanden:

Den første, der får ordet i ordførerrækken, bliver fru Lise von Seelen. Inden da er det velfærdsministeren.

Kl. 10:42

Besvarelse

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Dagens forhandlinger handler om den regionalpolitiske redegørelse, som regeringen netop har afleveret til Folketinget, samt forespørgslen om regional udvikling. Med redegørelsen følger regeringen den regionale udvikling tæt. Redegørelsen rummer en række initiativer, der er rettet mod at gøre det attraktivt at bo og arbejde i alle egne af landet. Mange af initiativerne er særlig rettet mod udkantsområderne.

I forlængelse af redegørelsen vil spørgerne også gerne have uddybet, hvordan udviklingen har været i regeringens levetid, både generelt og for en række områder i landets yderkanter.

Generelt er den økonomiske udvikling i Danmark fortsat meget fordelagtig med høj beskæftigelse, en historisk lav ledighed og en positiv indkomstudvikling, og det er netop ekstra glædeligt at kunne konstatere, at denne udvikling gælder hele landet. På arbejdsmarkedet kan vi eksempelvis hæfte os ved udviklingen i ledighed. Her er de regionale forskelle i ledighed blevet væsentlig mindre siden regeringens tiltrædelse i 2001. For alle landsdele er den dog markant lavere.

I Nordjylland er den sæsonkorrigerede fuldtidsledighed faldet fra 6,2 pct. i marts 2001 til 2,4 pct. i marts 2008. Det er meget tæt på landsgennemsnittet, der nu er på 1,9 pct. i marts 2008. I Vestjylland er ledigheden endda endnu lavere. Her er den kun på 1,3 pct. Tendensen gælder også for de områder, som spørgerne nævner i forespørgslen. Antallet af ledige i procent af arbejdsstyrken for 18 nye kommuner i de nævnte områder er faldet med næsten 3 procentpoint fra 2001 til 2007 mod kun knap 2 procentpoint på landsplan.

Vender vi blikket mod udviklingen i service er der også flere ting, der taler for øget lighed. Regeringen har gennem årene gennemført flere initiativer, der bidrager til at øge ligheden i service på landsplan. F.eks. skal alle kommuner i dag tilbyde pasningsgaranti for alle børn i aldersgruppen 6 måneder og indtil skolestart, og inden for ældreplejen er alle kommuner nu også forpligtet til at indføre kvalitetsstandarder. Det er klart, at det er noget, der bidrager til at udjævne forskellene i service mellem landsdelene.

Ligheden kommer også til udtryk, ved at kommunerne nærmer sig hinanden med hensyn til forbrug af ressourcer på de store serviceområder. Når man sammenligner bruttodriftsudgifterne på landsniveau med et gennemsnit for de 18 kommuner i udkantsområderne, kan man se, at gennemsnittet for udkantsområderne stille og roligt nærmer sig landsgennemsnittet. Dette kan man læse ud af de kommunale nøgletal.

Lad os se på dagtilbudsområdet og kommunernes samlede pasningsudgifter for de 0-10-årige. Her er gennemsnittet for udkantsområderne steget med knap 5 procentpoint fra 2001 til 2007 fra knap 79 pct. til ca. 84 pct. af landsgennemsnittet.

Den samme tendens finder vi for udgifterne til folkeskolen pr. elev. Her er gennemsnittet for udkantsområderne steget med knap 3 procentpoint fra 2001 til 2007 for godt 97 pct. til niveauet for landsgennemsnittet.

Også fremover kan vi forvente mere lighed i mulighederne for at tilbyde kommunal service, som jo vel at mærke ikke er det samme som ensartethed, for det er væsentligt, at der er lokal mulighed for at prioritere. Men med kommunalreformen har vi fået større og stærkere kommuner, og kommunesammenlægningerne er især sket i udkantsområderne.

Hele landet kan nu få gavn af borgernær velfærdsservice af høj kvalitet. Kommunerne er ved at have vænnet sig til den nye hverdag, og jeg føler mig overbevist om, at kommunerne står godt rustet til at løfte de mange nye opgaver.

Finansieringsreformen giver også kommunerne mere ens vilkår fremover. Ikke bare er det generelle udgiftsniveau forhøjet fra 46 pct. til 58 pct. Finansieringsreformen er også fremtidssikret mod nye skævheder, fordi udligningsniveauet øges op til måske i alt 68 pct., hvis væksten i hovedstadsområdet med de høje indkomster løber hurtigere end i det øvrige land. Det er her ved især de vanskeligst stillede kommuner, der vinder på reformens nyskabelser.

Målet med finansieringsreformen var at give alle kommuner mere lige muligheder for ved en rimelig beskatning at give en god service til borgerne. Reformen har indfriet målet. F.eks. er forskellen i det beløb, som kommunerne kan købe service for, blevet væsentlig mindre. Forskellen mellem top og bund er indsnævret med ca. 1.900 kr. svarende til 14 pct. Den såkaldte standardafvigelse, der er et lidt mere teknisk mål for variationen mellem kommunerne, er faldet med 10 pct. fra 3.100 kr. pr. indbygger til 2.800 kr. pr. indbygger.

Det er også vigtigt at huske på, at vi med finansieringsreformen fjernede et stort antal særordninger, som gjorde systemet uigennemskueligt. Men vi har beholdt en separat pose penge til de særlig vanskeligst stillede kommuner. Både i 2007 og 2008 har der været ca. 330 mio. kr. til rådighed i denne pulje. En del af disse midler anvendes til flerårige udviklingsaftaler med Bornholm, Langeland og Lolland Kommune. Aftalerne skal ikke bare lappe hullerne, men det flerårige element skal sikre en langsigtet økonomisk bæredygtighed i disse kommuner. Det er mit indtryk, at de pågældende kommuner, som har været kendetegnet ved nogle vanskelige regionale og økonomiske betingelser, har taget godt imod aftalerne.

Regeringens levetid har også været præget af større regional lighed i borgernes økonomiske vilkår. Det fremgår tydeligt af redegørelsen, at de regionale forskelle i den skattepligtige indkomst pr. indbygger er blevet indsnævret i de seneste år. Siden 2001 er den højeste vækst i den skattepligtige indkomst pr. indbygger sket i kommuner med det laveste udgangspunkt. Der er i høj grad tale om kommuner i de områder, der er nævnt i forespørgslen.

Regeringen er selvfølgelig ikke blind for, at der fortsat er regionale forskelle i den skattepligtige indkomst, men det kan konstateres, at udviklingen går i den rigtige retning.

Men der er også en underliggende tendens, som afspejler, at der er en fortsat koncentration af befolkningen, der betyder fraflytning fra nogle af udkantsområderne, og her er det især de unge, der ser ud til at være dem, der flytter. Hvor beskæftigelsen er steget med 1,8 pct. på landsplan fra 2001 til 2007, er der i flere udkantsområder en faldende beskæftigelse, og her står vi over for den væsentligste regionalpolitiske udfordring. Når der stadig væk kan være faldende ledighed, samtidig med at beskæftigelsen falder, afspejler det selvfølgelig, at der er kommet flere arbejdspladser i forhold til det antal mennesker, der nu bor i de pågældende områder.

Men der er altså en udfordring, når vi snakker om en fraflytning fra nogle af udkantsområderne. Det er her, den øgede pendling kan spille en stor rolle. Vi bevæger os mere og mere, mobiliteten bliver større og større, og der er en tendens til, at indkomsterne i stigende grad skabes i de store byområder, f.eks. i hovedstadsregionen og i Østjylland. Det er ikke noget særlig dansk fænomen, at den økonomiske vækst er højere omkring de store byer, og at befolkningen og virksomhederne følger med. Der er i høj grad tale om en international tendens.

Mobiliteten bidrager dog til, at denne udvikling ikke har ført til større regionale forskelle i indkomster for den enkelte borger, afhængigt af hvor man bor. Tværtimod er de forskelle som nævnt blevet indsnævret i de senere år. Og det er altså noget, vi kan takke pendlingen for, for selv om mobiliteten er vigtig for en velfungerende økonomi, er det også klart, at vi ikke bare kan eller vil basere os på mobilitet og pendling alene. Det er hverken godt for miljøet eller velfærd, hvis vi en dag alle sidder og kigger på hindens baglygter i bilkøerne ind mod Køben-

havn og Århus. Vi må også tage andre initiativer til at støtte den regionale udvikling.

Det skal dog lige bemærkes, at det trods alt ikke er en ensidig envejs trafik. Flere kommuner i Nordjylland har på det seneste fået flere borgere. Jeg kan f.eks. fremhæve Mors, hvor der i de sidste 6 måneder er kommet 100 nye morsingboer til, og heraf er langt de fleste mennesker med en kompetencegivende uddannelse. Også i Hjørring og Vesthimmerland er kurven fladet ud eller blevet knækket den rigtige vej. Efter flere år med et faldende befolkningstal er der nu kommet flere borgere til fra 2007 til 2008.

Men enkelte solstrålehistorier ændrer ikke ved, at befolkningsudviklingen er en væsentlig udfordring, og derfor sidder regeringen jo heller ikke med hænderne i skødet, som det fremgår af redegørelsen. Der er mange nye initiativer, ikke bare initiativer, men reformer og fremsynethed, der bidrager til den regionale udvikling.

Jeg har allerede nævnt de store skelsættende reformer på det kommunale område, men lad mig også fremhæve nogle af de initiativer, der særskilt retter sig mod udkantsområderne. Jeg har for kort tid siden fremsat et lovforslag, der giver kommunerne nye og bedre redskaber til at gribe ind over for bygninger i meget dårlig stand. Det var det lovforslag, vi netop har andenbehandlet her i salen. Mange landsbyer i udkantsområderne har igennem mange år være skæmmet af forladte og faldefærdige boliger; der er en klods om benet for udviklingen i disse områder. At mange boliger er blevet opkøbt af spekulanter, har ikke gjort situationen bedre.

Lovforslaget skal gøre det nemmere for kommunerne at vende denne udvikling. Kommunerne får bl.a. adgang til at give støtte til nedrivning af ejer- og andelsboliger samt give påbud om afhjælpning af kondemnable forhold.

Regeringen vil også videreføre det forhøjede befodringsfradrag for pendlere bosat i udkantsområder frem til 2013. Fradraget kan medvirke til at styrke befolkningsudviklingen i yderområderne og fastholde de erhvervsaktive, der allerede bor der.

Landdistriktsprogrammerne indebærer en massiv satsning på yderområderne. I 2007 og 2008 afsætter regeringen årligt 560 mio. kr. til indsatser under programmet. Frem til 2013 vil der blive investeret mere end 6 mia. kr. i landdistrikterne.

Også strukturfondsindsatsen har et særligt fokus på udkantsområderne. I den nye struktur-

fondsperiode fra 2007 til 2013 er 35 pct. af midlerne specifikt rettet mod yderområderne.

Også i forhold til udfordringen at skabe vækst i hele landet har regeringen søgt et solidt fundament. De regionale vækstfora er omdrejningspunkt for den regionale erhvervspolitik. Den brede repræsentation af regionale aktører sikrer en koordineret indsats af alle gode kræfter i regionerne.

Det er også vigtigt at sikre, at den regionale indsats ikke bare foregår løserevet fra den nationale. Regeringen har derfor indgået regionale partnerskabsaftaler med de regionale vækstfora. Aftalerne er gensidigt forpligtende. De skaber en indholdsmæssig sammenhæng mellem globaliseringsstrategien og vækstforaenes regionale erhvervspolitiske indsats. Kimen er lagt til en langt mere koordineret indsats fremover.

Regeringens generelle fokus på modernisering af den offentlige sektor gælder også i staten. Det er regeringens klare mål, at nye statslige institutioner som udgangspunkt placeres uden for hovedstaden, og at der tages regionale hensyn ved effektiviseringer. Det så man også ved de mange reorganiseringer i den statslige sektor, som var en konsekvens af kommunalreformen. Vi skal dog huske på, at lokaliseringen af statslige arbejdspladser ikke skaber vækst i sig selv. Vækst skabes, når den statslige institution skaber positive synergieffekter sammen med det lokale erhvervsliv og det omkringliggende samfund.

Regionalpolitik nyder regeringens og Folketingets store bevågenhed. Danmark er i lighed med andre europæiske lande udsat for en udvikling, der trækker befolkning og arbejdspladser til byområder, men vi kan se af redegørelsen, at det er muligt at modvirke nogle af konsekvenserne af denne centralisering. Og det er meget vigtigt at fortsætte med det, så der stadig væk vil være en høj vækst og et stærkt befolkningsgrundlag over hele landet, og der også vil være en tiltagende lighed mellem levevilkår for befolkningen, hvad enten det er i vækstområderne eller i udkantsområderne.

Kl. 10:56

Formanden:

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg kan lige sige, at jeg har set, at der har været markeringer. Jeg vil sige, at spørgsmål til ministeren kommer, efter at ordførerrækken er udtømt, og så vil ministeren få mulighed for at svare. Den første ordfører, der får ordet, er fru Lise von Seelen.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Lise von Seelen (S):

Når vi snakker regionalpolitik, snakker vi jo udviklingsperspektiver, som er gældende for hele landet. Og som redegørelsen fortæller os, sker der en centralisering af virksomheder og arbejdspladser i kraftcentrene på Sjælland og i det østlige Midtjylland. Vi kan som samfund opnå gevinster ved at sikre, at udviklingsmulighederne styrkes i alle egne af landet.

En forudsætning for at skabe udvikling og vækst findes, når mennesker har lyst til at bosætte sig i alle dele af landet. Vi ved godt, hvilke faktorer der har betydning for bosætning. Afgørende er det, at der findes gode og spændende job, og at der er mulighed for, at begge parter i en familie kan opnå beskæftigelse, der passer til uddannelsesmønstret. Her ser vi en stor forskel i uddannelsesniveau i geografiske områder med høj vækst, som giver mulighed for at tiltrække højtuddannet og højtlønnede arbejdskraft.

Yderområderne har imidlertid også behov for den arbejdskraft, der har høje kompetencer, hvorfor det er afgørende, at den strategi, vi vælger, netop stimulerer den del. Yderområderne har behov for arbejdskraft med høje kompetencer, og derfor skal vi sikre, at der laves partnerskaber, og at der gives uddannelsesmuligheder i hele landet. Vi så sidste år en kampagne fra en virksomhed, der ligger på Als. Den måtte konstatere, at det mønster, der tidligere havde været med, at de unge mennesker tog ud i landet og kom tilbage som højtuddannede, ikke findes længere. De havde en kampagne, der hed »Kom hjem«, som var et opråb for at tiltrække højtuddannet arbejdskraft.

Det, redegørelsen her beskriver om, hvad regeringen har gjort med udflytningen af statslige arbejdspladser, er slet ikke nok i forhold til at tale etablering af arbejdspladser udeomkring. Det, vi skal fokusere på, er, hvad det er for vilkår der skal til for, at private virksomheder også har lyst til at etablere sig i yderområderne. Og det, vi savner i redegørelsen og i anbefalingerne, er nogle ambitioner på det her område. Tingene hænger sammen, idet virksomhederne naturligvis ikke vil etablere sig i nogle områder, hvor de ikke har mulighed for at finde den kvalificerede arbejdskraft.

Vi ved godt, hvad der skal til for at tiltrække arbejdskraften: Der skal en god offentlig service

til. Folk er naturligvis optaget af, at der er gode skoler i et område; at børnene bliver passet i gode børnetilbud og dagtilbud; at der er veludbyggede idrætsfaciliteter; at der ikke skal køres 100 km til et akutsygehus, hvis en i familien er kommet galt af sted – alt sammen kommunale og regionale serviceområder, der mange steder lider i forbindelse med den spændetrøje, som regeringen holder det offentlige område i.

En afgørende faktor er, at der lokalt er veludbyggede kulturtilbud. Det er noget af det, der tiltrækker mennesker, når de skal vælge et sted at bo. Og her gør det altså ondt i yderområderne, når regeringen siden 2001 har givet færre midler i størrelsen 900 mio. kr. til det kulturelle driftsområde. Det er noget af det, der kan mærkes udeomkring. Lige nu ser vi, at egnsteatre og mindre biografer har store problemer med bevillingerne, fordi bevillingen fra 2008 til 2009 reduceres med 10 mio. kr. 10 mio. kr. kan jo forekomme som et meget lille beløb, men det er det ikke for egnsteatre, og det er det ikke for yderområderne, som arbejder med nogle meget, meget stramme budgetter. Det kan betyde lukning af egnsteatre, det kan betyde lukning af mindre biografer. Vi ser også spillesteder i Esbjerg og Aalborg, som står foran en lukning, fordi de simpelt hen har problemer med at få pengene til at slå til. Det er alt sammen udtryk for, at regeringen holder hele området i en økonomisk spændetrøje.

Det nævnte er konsekvensen, fordi regeringen ønsker at have en offentlig sektor, der bliver mindre, og at kommunerne styres så stramt, at den centralisering, som vi ser på rigtig, rigtig mange områder, går ud over det lokale demokrati og den struktur, der virker der. Til det, at man i redegørelsen skriver, at kommunalreformen og finansieringsreformen er medvirkende til at styrke serviceydelse i alle egne af landet, vil jeg godt sige: Problemet er jo bare, at vi i sidste uge så de kommunale chefer sige til os, at servicen var blevet dårligere siden kommunalreformen. Derfor har vi brug for, at man i langt højere grad analyserer tæt, hvad det er, der er sket her med kommunalreformen. Er det kommunalreformen, der giver en dårligere service, eller er det det, at kommunerne savner penge? Det er nogle meget, meget relevante spørgsmål at stille i forhold til en regionalpolitisk udvikling. Under alle omstændigheder håber vi jo, at de her udmeldinger, cheferne kommer med, giver anledning til, at ministeren vil være med til at iværk-

sætte sådan en undersøgelse, så vi kan blive klogere på de her spørgsmål.

Kl. 11:01

Det var bl.a. derfor, at vi for nogle måneder siden gav et frihedsbrev til kommunerne, så de i langt højere grad kunne komme med lokale aftryk på den offentlige og offensive udvikling ude lokalt. Det er noget af det, der kan medvirke til, at mennesker, personer, familier og virksomheder har lyst til at bosætte sig.

Regionernes rolle i forbindelse med den regionale erhvervsudvikling skal efter Socialdemokraternes opfattelse i langt højere grad ind i en dynamisk model. Det skal være mere handlingsorienteret. Der skal skabes muligheder for, at man i regionerne ikke alene sidder i diskussionsklubber, hvor der kommer for lidt output af det, der diskuteres, men hvor man virkelig selvstændigt kan gå ind og sætte initiativer i gang, så man kan styrke de erhvervs muligheder, der findes ude lokalt. Men også her ser vi, at regeringen har en ubændig trang til at ville styre og kontrollere. Det er en gene for det lokale demokrati, hvis vi ikke sætter kræfterne fri, og hvis vi ikke finder ud af, at de bedste løsninger altså findes lokalt. Det skal selvfølgelig stemmes ind med nogle andre ting, men i dag ser vi altså, at vi dræner de her råd, både kommunalbestyrelser og regionsråd, for engagement og for gode kræfter, fordi regeringen har sådan en lyst til at styre og kontrollere alting i det her kongerige.

At redegørelsen slet ikke nævner infrastrukturen er et rigtig stort savn, synes vi. Hvis vi skal binde det her land sammen på den bedst mulige måde og få arbejdskraften og uddannelserne til at virke, så er det afgørende vigtigt, at man får bundet landet sammen – det gælder både på togskiner, på vejnet og på havne. Det skal være en integreret del af den regionalpolitiske udvikling, for når der nu er en udvikling, der siger, at folk faktisk er villige til at pendle mere for at komme til en arbejdsplads, kan det jo ikke nytte noget, at vi ikke også sikrer, at man har den fornødne kapacitet, så ikke alle skal ud og købe en ny privatbil. Det belaster miljøet, og det belaster også den enkeltes privatøkonomi. Nej, her skal der nogle helt andre ambitioner op at flyve om, hvordan vi skal binde landet sammen trafikalt.

Det er ubegribeligt, at man kan lave en redegørelse som den her uden at tænke hele infrastrukturen ind. Det betyder altså rigtig meget for – også i yderområderne – om vi kan have uddannelser udeomkring, så vi ikke alle sammen skal flytte os netop til kraftcentrene for at blive

uddannet. Vi bliver nødt til at sige, at vi skal have et både-og. Vi skal naturligvis have kvaliteten i de uddannelser, der ligger centralt, men vi skal have forpligtende partnerskaber. Vi skal have et vejnet, et toget og en kollektiv trafik, som sikrer, at vi kan stimulere den vilje, der er i befolkningen, til at ville flytte sig efter arbejdspladserne.

Afslutningsvis skal jeg bemærke, at der i redegørelsen jo er flere punkter, som vi mener i høj grad fortjener en nærmere analyse. Det, vi har stor lyst til, er jo netop at fokusere på, hvordan vi får den lokale befolkning til at få større indflydelse på det lokalområde, de lever i – også selv om vi har fået meget store kommuner, og selv om regionerne har erstattet amterne. Vi er meget optaget af, at vi skal have lokalbefolkningen til at involvere sig i det aktive liv, der leves.

På vegne af de partier, som har bedt om forespørgslen, skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Danmark fortsat har en skæv udvikling, som kræver en særlig indsats, så udkantsområderne får bedre udviklingsmuligheder. Regeringen pålægges derfor at gennemføre en uvildig analyse, som senest 1. januar 2009 skal give nogle bud på, hvordan man kan øge væksten, forbedre uddannelses-, beskæftigelses- og servicetilbuddene i landets udkantsområder, så bosætningen kan stimuleres.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 52).

Kl. 11:06

Formanden:

Der er fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget konstaterer, at Danmark fortsat har en skæv udvikling, som kræver en særlig indsats, så udkantsområderne får bedre udviklingsmuligheder. Regeringen pålægges derfor at gennemføre en uvildig analyse, som senest 1. januar 2009 skal give nogle bud på, hvordan man kan øge væksten, forbedre uddannelses-, beskæftigelses- og servicetilbuddene i landets udkantsområder, så bosætningen kan stimuleres.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 52).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger. Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:07

Erling Bonnesen (V):

Tak for redegørelsen og for synspunkterne. Det er jo velkendt, at dansk økonomi er på kogepunktet, og det er også velkendt, som ordføreren også var inde på, at der med denne regering er sat mange initiativer i søen. Er det ikke rigtigt, at mange af de reformer nu viser sig at have gode resultater i form af øget beskæftigelse og lav ledighed, hvilket jo kommer meget store dele af landet til gode?

Kl. 11:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:07

Lise von Seelen (S):

Det er indlysende, at der, når man er i en højkonjunktur, så vil være de gunstige forudsætninger, der gør, at der er flere i beskæftigelse, så det skal vi glæde os over. Men samtidig forpligter det jo også os politikere til lige præcis at benytte lejligheden til at få det allerbedste ud af en sådan situation. Og der mener jeg nok, at vi er blevet præsenteret for en jobpakke med forringede vilkår i forbindelse med de supplerende dagpenge og andre ting, hvor man faktisk gør det modsatte, hvor man ikke benytter lejligheden til at gøre det, der er godt at gøre i en højkonjunktur.

Kl. 11:08

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:08

Erling Bonnesen (V):

Det må jeg konstatere at jeg ikke er enig med ordføreren i, for hvis vi kigger på bare et par af de forslag, der har været fremme og er blevet sat i søen, og som nu virker, såsom vækstfora og regionale udviklingsplaner, så drejer det sig jo faktisk lige nøjagtig om, at vi her fra Folketinget og staten sætter rammerne og giver mulighederne, så man regionalt og lokalt kan gøre noget ved tingene, og det kan vi rent faktisk konstatere at de også gør. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 11:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:08

Lise von Seelen (S):

Jeg mener, at vi kunne få en langt mere offensiv indsats ude i regionerne, hvis vi gav dem frihed til at bestemme noget mere selv. Og jeg er sikker på, at hvis vi spørger de regionale politikere, som sidder derude og arbejder med erhvervsud-

vikling, så vil de give mig ret i, at det ville være langt sjovere og langt mere spændende at være politiker i regionsrådene, og at de ville finde bedre løsninger, hvis de fik noget mere frihed og regeringen ville lade være med at styre og kontrollere så meget.

Kl. 11:09

Formanden:

Ja tak. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Lise von Seelen. Næste ordfører er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:09

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

I det regionalpolitiske arbejde handler det i høj grad om at skabe gode rammer og muligheder for bosætning, levevilkår, vækst og udvikling i alle dele af landet. Grundlaget herfor er godt, og resultaterne er gode; Danmark er sat på reform- og udviklingskurs. Det er tydeligt, at der er et højt aktivitetsniveau i samfundet. Vækst, høj beskæftigelse og lav ledighed, som betyder, at mange virksomheder har mere end vanskeligt ved at få den arbejdskraft, der er behov for, viser tydeligt, at der er god gang i hjulene.

Mange virksomheder kan samtidig berette om nye eksportordrer og kontakter ude i den store verden. Det skaber udvikling og viser, at Danmark er godt med i den globaliserede verden og er et godt land at investere i, ligesom det styrker det økonomiske grundlag for videreudviklingen af og investeringen i det danske samfund. Det giver mulighed for borgerne i hele landet og styrker sammenhængskraften i samfundet, ligesom vi med tilfredshed kan konstatere, at de regionale forskelle i ledighed og indkomst er blevet mindre i de seneste år.

En lang række reformer og initiativer skaber rammer og muligheder for regional og lokal udvikling, og blot for at nævne nogle vil jeg fremhæve struktur- og finansieringsreformen, decentral samfundsstruktur, gode økonomiaftaler med kommuner og regioner, kvalitetsreform, vækstfora, partnerskabsaftaler om vækst og erhvervsudvikling, videnbaseret vækst og innovation i regionerne, regional tilgængelighed af bredbånd og e-learning, jobplan, skatteplan og regionale udviklingsplaner.

Der er også blevet iværksat særlige indsatser i udkantsområder, hvoraf f.eks. kan nævnes lovfor-slag om indsats mod dårlige boliger i udkants-områder, udviklingsaftaler for en række kom-muner med særlige behov, en strukturfondsin-dsats i samarbejde med EU og endelig også med

en tyk streg under: Landdistriktsprogrammet, hvor der også følger midler med, således at lokale aktionsgrupper og gode lokale ideer kan blomstre, så der også gives nogle gode mulighe-der for de lokale ildsjæle. Endelig kan jeg f.eks. også nævne et forhøjet befordringsfradrag i en række kommuner, der har behov herfor.

Det er alt sammen gode initiativer, der er med til at gøre det attraktivt at bo, leve og udvikle lo-kalt, ligesom det er et godt afsæt til at møde fremtidens udfordringer.

Jeg skal derfor på vegne af V, DF, KF, NY, Pia Christmas-Møller (UFG) og Gitte Seeberg (UFG) fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager den regionalpolitiske redegø-relse til efterretning og understreger vigtighe-den af, at der skabes gode muligheder for ud-vikling og bosætning i alle dele af landet.

Folketinget opfordrer regeringen til at fort-sætte arbejdet med at skabe gode vilkår for be-skæftigelse, erhvervsudvikling, bosætning, vækst og velfærd i hele landet, som det bl.a. er sket med gennemførelsen af struktur- og finan-sieringsreformen.

Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at have høj opmærksomhed på uddannelse, inno-vation, videnbaseret vækst og iværksætteri som en vigtig del af grundlaget for den fremtidige vækst.

Folketinget noterer sig, at de regionale for-skelle i ledighed og indkomst er blevet mindre i de seneste år.

Folketinget anmoder om, at den kommende regionalpolitiske redegørelse særskilt belyser, hvilke faktorer der har betydning for bosætning i landets kommuner, herunder områder, der igennem en årrække har oplevet befolknings-fald.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 53).

Kl. 11:13

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagel-se:

»Folketinget tager den regionalpolitiske redegø-relse til efterretning og understreger vigtighe-den af, at der skabes gode muligheder for ud-vikling og bosætning i alle dele af landet.

Folketinget opfordrer regeringen til at fort-sætte arbejdet med at skabe gode vilkår for be-

skæftigelse, erhvervsudvikling, bosætning, vækst og velfærd i hele landet, som det bl.a. er sket med gennemførelsen af struktur- og finansieringsreformen.

Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at have høj opmærksomhed på uddannelse, innovation, videnbaseret vækst og iværksætteri som en vigtig del af grundlaget for den fremtidige vækst.

Folketinget noterer sig, at de regionale forskelle i ledighed og indkomst er blevet mindre i de seneste år.

Folketinget anmoder om, at den kommende regionalpolitiske redegørelse særskilt belyser, hvilke faktorer der har betydning for bosætning i landets kommuner, herunder områder, der igennem en årrække har oplevet befolkningsfald.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 53).

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er ønsker om korte bemærkninger, og den første er fra fru Line Barfod.

Kl. 11:14

Line Barfod (EL):

Det er jo utroligt at høre sådan et skønneri af situationen rundt om i landet og af kommunalreformen osv., særlig når man tænker på de undersøgelser, der er lavet, og de mange protester, der kommer mod de alt for stramme økonomiske rammer osv. Så er det højst bemærkelsesværdigt at høre ordføreren for Venstre.

Men det, jeg gerne vil spørge til, er, at ordføreren også sagde, at jobplanen skulle medvirke til, at der kommer en bedre vækst i alle dele af landet. Nu har vi jo haft talrige deputationer i Arbejdsmarkedsudvalget, og de påpeger, at den i den grad vil betyde, at folk mister deres deltidsjob, fordi de ikke længere kan få supplerende dagpenge. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Erling Bonnesen: Hvordan hænger det sammen, at Venstre siger, at jobplanen skulle være udtryk for, at der skulle være vækst i alle dele af Danmark, når den virkelighed, der fortælles om fra alle dele af landet, er, at den tværtimod kommer til at betyde, at folk mister deres job, og at en del måske bliver nødt til at flytte?

Kl. 11:15

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:15

Erling Bonnesen (V):

Jeg tror, det er tydeligt for enhver, at der er et meget højt aktivitetsniveau. Vi kan jo daglig følge med i, at mange virksomheder kort og godt ikke kan få den arbejdskraft, der er behov for. Det gælder i næsten alle dele af landet, og derfor er der selvfølgelig blevet taget forskellige initiativer til at prøve at skaffe flere hænder til arbejdsmarkedet for at prøve at udfylde de muligheder, der nu er, og det skal vi jo sådan set glæde os over. Jeg kan næsten sige, at det er svært at bevare pessimismen i en sådan situation, men det kan jeg jo så forstå, at der er andre, der har travlt med.

Kl. 11:15

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:15

Line Barfod (EL):

Jo, men jeg har også godt hørt hr. Erling Bonnesens partifælle, beskæftigelsesministeren, sige, at de, der ikke længere kan arbejde i fiskeindustrien eller som havnearbejdere eller tagdækkere kan flytte til Midtjylland og blive SOSU'er. Men jeg er ikke helt sikker på, at det hverken er særlig godt for sundhedsvæsenet eller for de ældre. Jeg tror sådan set, at hvis man er motiveret for det, kan man sagtens blive omskølet, men hvis man ikke er motiveret og alene bliver nødt til at skifte branche, fordi man bliver tvunget til det af regeringen, er det ikke særlig godt. Det er heller ikke godt for Nordjylland og Læsø og Bornholm og alle de andre steder, hvis man mister fiskeindustrien, og man mister turisterhvervene, fordi man ikke længere har reservetjenere til at kunne tage sig af kongresser osv. Det er altså ikke smart, hvis man tænker i regional udvikling.

Kl. 11:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:16

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan forstå, at spørgeren koncentrerer sig meget om de ting, der ligesom forandrer sig. Nogle ting forsvinder, ja, det er rigtigt, men til gengæld opstår der jo mange nye arbejdspladser. Kigger man i statistikkerne, er der jo kommet rigtig mange nye arbejdspladser, og kigger vi på arbejdsmarkedsområdet, er der en meget stor rotation og også meget stor villighed i befolkningen til omstilling. Det viser sig faktisk, at inklusive sæsonarbejdspladser er der 700.000-800.000 jobskift om året i Danmark. Det vidner jo om, at

man er parat til at søge de nye jobmuligheder, og det er også det, der skal til for at sikre et Danmark på reformkurs og jobkurs fremover.

Kl. 11:17

Formanden:

Jeg kan oplyse, at jeg har noteret at, fru Lise von Seelen, hr. Orla Hav, fru Karen Klint, hr. Jens Peter Verner sen og fru Lene Hansen har ønsket korte bemærkninger. Hr. Flemming Bonne kommer også på listen, men den første her på listen, som vil følge, er fru Lise von Seelen.

Kl. 11:17

Lise von Seelen (S):

Tak for det. Hr. Erling Bonnesen sagde i sin tale, at partiet Venstre var meget optaget af en decentral struktur. Hvis der er noget, jeg oplever denne kommunalreform har ført med sig, så er det jo, at man udeomkring opfatter det sådan, at man har mindre indflydelse, at man har et mindre råderum til at finde lokale løsninger, til at finde gode modeller for, hvordan man kan indrette sig, sådan at man får det meste ud af pengene. Vil ordføreren være med til at lave en lidt tættere analyse af, om man nu har opnået det, som ordføreren åbenbart gerne vil have, nemlig en mere decentral struktur? For det kan vi jo komme meget tættere på ved at lave en egentlig analyse af, om det er det, der er sket med kommunalreformen. Vil ordføreren være med til det? For sådan hørte jeg, at det faktisk også stod lidt i forslaget til vedtagelse.

Kl. 11:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:18

Erling Bonnesen (V):

Vi kan jo hurtigt konstatere, at vi her i Danmark har et af verdens mest decentraliserede samfundssystemer. Det skal vi glæde os over, og det giver jo netop lige præcis lokale muligheder. Hvis man gør sig den ulempe – som jeg også kan forstå spørgeren var lidt inde på – at prøve at forestille sig den situation, at man sidder i en kommunalbestyrelse med nogle sager af forskellig art og så spørger, hvilket råderum man rent faktisk har i de her sager, så viser det sig at være ret stort. Så ja, der er en tyk streg under, at kommunalreformen har tilført den kommunale sektor rigtig mange nye opgaver, og det er jo vaskeægte decentralisering og giver lokale muligheder for indflydelse.

Kl. 11:19

Formanden:

Fru Lise von Seelen.

Kl. 11:19

Lise von Seelen (S):

Tak for det. Det betragter jeg som et tilsagn om, at vi godt kan være fælles om at gå ind og lave en tættere analyse ved at spørge: Har vi fået en mere decentral struktur, og har man et større råderum ude lokalt? Den analyse vil jeg glæde mig til at se.

Så vil jeg spørge om en anden ting. Det er, at redegørelsen overhovedet ikke hæfter sig ved den infrastruktur, som er så afgørende for, at vi kan få landet bundet sammen. Er det et savn for ordføreren, at redegørelsen ikke indeholder det, der er så afgørende for, at vi kan flytte os trafikalt for at opnå det, som også efterlyses, nemlig bl.a. at arbejdskraften kan flytte sig?

Kl. 11:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:20

Erling Bonnesen (V):

Jeg diskuterer da også meget gerne trafikhandlingsplaner, og derfor er det også med stor glæde, at vi kan konstatere, at regeringen har sat på dagsordenen, at der sidst på året skal laves en trafikinvesteringsplan, hvor man kan få sat de forskellige vigtige kommende investeringsprojekter på dagsordenen. Så arbejdet er jo sådan set i fuld gang, kan man sige.

Kl. 11:20

Formanden:

Så er det hr. Orla Hav for en kort bemærkning.

Kl. 11:20

Orla Hav (S):

Tak for indlægget. Jeg skal sige, at det er lidt ærgerligt, at vi skal have det kørt op på, at vi, der sidder her, skulle være en samling pessimister og en samling optimister. Jeg vil gerne tage udgangspunkt i, at vi er realister, og jeg vil gerne have lov at citere fra regeringens egne papirer:

Der er reelle problemer i udkantskommunerne. Udkantskommunerne har en årlig befolkningsstilbagegang på 0,25 pct., mens by- og landkommuner har fremgang. Uddannelsesniveaulet i landdistrikterne er lavere end for landet som helhed. I landdistrikterne er uddannelsesprofilen domineret af ufaglærte og personer med en erhvervsfaglig uddannelse. Udkantskommunerne har en relativt lavere indkomst pr. indbygger sammenlignet med det øvrige land. Fra 1995-2005 har udkantskommunerne oplevet et samlet fald i beskæftigelsen på 5,5 pct., mens landet som helhed har oplevet en samlet stigning i beskæftigelsen på 3,8 pct.

Kilden hertil er regeringens landdistriktsredegørelse fra 2007. Synes hr. Erling Bonnesen, at det stemmer overens med det maleri, som man gerne vil lave, af, at det går tordnende godt alle steder i Danmark, og at der slet ikke finder skævvridning sted?

Kl. 11:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:21

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes, det er en god redegørelse, og jeg glæder mig også over, at det samlet set går godt for hele landet. Og det er lige præcis en forudsætning for, at man også kan gøre en ekstra indsats for de områder, hvor det kører knap så hurtigt som andre steder i landet. Det er klart, at der altid vil være nogle udfordringer og nogle nye opgaver at tage fat på, det fornægter jeg overhovedet ikke, men forudsætningen er, at man har musklerne og kraften til at gøre det. Og det er jo lige præcis det, vi har.

Så nævnte jeg også i min ordførertale en række initiativer, som allerede er sat i gang, og som virker. Og lad mig da bare lige endnu en gang understrege de regionale udviklingsplaner og vækstfora, som man jo regionalt og lokalt har taget til sig i et samarbejde mellem regioner og kommuner, og hvor man jo lokalt og regionalt sætter sig ned og siger: Hvad kan vi så gøre for vores område med hensyn til erhverv, turisme og det at få bundet uddannelse og forskellige ting sammen, sådan at vi får skabt en regional og lokal udvikling?

Forhåbentlig kan det så også smitte af, sådan at befolkningsudviklingen kan vendes fra det negative til det positive lige præcis de steder, hvor der er behov for det.

Kl. 11:22

Formanden:

Hr. Orla Hav.

Kl. 11:22

Orla Hav (S):

Jeg skal bare sige, at en af de ting, der ligger i gryden, når der bliver sat streg under behovet for uddannelse, er jo, at der ligger den annonce-rede revision af hele AMU-området. Og det er jo lige præcis de uddannelser, som i meget høj grad har en relevans i forhold til udkantsområderne.

Det, vi vel forventer, er, at der sker en centralisering med en deraf følgende udhuling af AMU-uddannelserne kombineret med en markant forringelse af vilkårene for at modtage sup-

plerende dagpenge. Vil det efter ordførerens og regeringens opfattelse være med til at forbedre vilkårene for yderområderne, hvis man siger, at musklerne er til stede og her kunne staten være med til at gå foran og være med til at styrke det uddannelses tilbud, som er relevant for at modvirke tilbagegangen i udkantsområderne?

Kl. 11:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:23

Erling Bonnesen (V):

Det, det handler om, er også at have fokus på faglighed, indhold og muligheder, og det er jo lige præcis det, som det handler om – det tror jeg vi er meget enige om. Og så må man jo så få samlet kræfterne på en passende måde, sådan at man regionalt selvfølgelig ikke får længere end højst nødvendigt, men man kan jo heller ikke have alt liggende lige uden for døren.

Det, der er vigtigt, er jo, at vi får sat endnu mere, om jeg så må sige, gang i efteruddannelse og opkvalificering, således at man som borger får de bedste muligheder for at komme fra et job, der måske ikke skal være der længere, til et nyt job, som så skal være der i fremtiden. Det er jo det, det handler om, og det er jo også en udvikling, som vi ser er på vej.

Kl. 11:24

Formanden:

Så er det fru Karen Klint for en kort bemærkning.

Kl. 11:24

Karen J. Klint (S):

Nu er det ikke så længe siden, at hr. Erling Bonnesen selv var en del af KL, så jeg formoder, at hr. Erling Bonnesen stadig væk har gode bekendte i KL, herunder den nuværende formand for KL, Fabrin. Og Fabrin sagde på kommunernes delegeretmøde i år, at aldrig har kommunestyret været mere truet end nu. Og jeg opfattede en ret stor klapsalve. Så jeg vil spørge hr. Erling Bonnesen: Er det KL, der er helt galt på den, med hensyn til at de ikke har de bedste betingelser for at lave en god regional udvikling i hele landet, eller er det et skønmaleri, som vi får i den redegørelse, vi drøfter i dag?

Kl. 11:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:25

Erling Bonnesen (V):

Nej, men enhver ved jo, at som optakt til en god forhandling er der sådan lidt en rituel stamme-

dans, hvor man skal prøve at have positionerne og fronterne bygget lidt op. Så jeg synes, at også formanden for KL gør et udmærket arbejde for at prøve at passe og pleje kommunernes interesser. Herindefra skal man så også fra statens side sørge for, at den samlede samfundshusholdning hænger sammen, og det er jo lige præcis det, som det også handler om i forbindelse med økonomiaftalerne mellem staten og kommunerne, nemlig at begge dele går op i en højere enhed. Og det har jo vist sig igennem historien – i mange, mange år – at det jo så også sædvanligvis lykkes at få en aftale til sidst.

Kl. 11:25

Formanden:

Fru Karen Klint.

Kl. 11:25

Karen J. Klint (S):

Ja, det kan da godt ske, at det går godt for det samlede Danmark, og det er jeg heller ikke selv uenig i, men hvad kan dem på Langeland bruge gennemsnitsbetragtninger til? De kan jo ikke købe rugbrød for de gennemsnitspenge, som de ikke får, fordi de ligger så langt nede. Så det der med gennemsnitsbetragtninger og helhedsbetragtninger er jo netop det, vi skal drøfte i dag: Hvem er det, der taber det spil? For det er udkantssområderne, der taber det spil.

Så hvordan får vi løftet udkantssområderne op, sådan at de ligger tættere på det gennemsnit? Hvordan vil regeringen, hvordan vil Venstre være med til at se på det? Er det så skattefordelingspolitikken, vi skal se på for at øge interessen i at bo i udkantssområderne? For jeg kan da frygte den dag, hvor Langeland f.eks. er befolkningstom, bare fordi det er bedre at bo i Nordsjælland.

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Erling Bonnesen (V):

I forhold til det med Langeland har spørgeren jo fuldstændig ret, og derfor er det jo også, at vi med glæde kan konstatere, at regeringen har lavet særlige udviklingsaftaler for eksempelvis Langeland og andre kommuner, der har særlige behov, således at man lige præcis med de forudsætninger, man har lokalt det eller de pågældende steder, har fået lavet nogle særlige aftaler, således at man også der får nogle muligheder for at udvikle sig på grundlag af de lokale forudsætninger.

Formanden:

Så er det hr. Jens Peter Vernersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:27

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg både håber og tror, at der ude i de forskellige områder i landet sidder rigtig mange og lytter til den her debat og lytter til de synspunkter, som Venstre kommer frem med. Jeg tror også, at disse mange mennesker, der sidder derude, vil have svært ved at genkende den rosenrøde måde, tingene bliver fremstillet på. Hvis man tager uden for de større byer og kommer ud i landsbyerne, hvad ser man så derude? Man ser rækker af tomme huse, der står i forfald; man ser skoler, der er lukkede; man ser, at alt det, som befolkningen på en række områder skal gøre brug af for at bo i sådan et område, ikke længere eksisterer. Og når hverken købmand, brugs, skoler eller plejehjem eksisterer, flytter man bort fra disse områder, man centraliserer sig. Det er jo det, der sker netop i disse år, og det sker i højere og højere grad.

Det synes jeg er det reelle problem, som man skulle komme med nogle bud på at få løst – ikke kun komme med den retorik, som kan leveres fra Folketingets talerstol, men virkelig prøve at sætte sig ind i, hvad det er, der sker ude i de dele af Danmark. Det, vi kan se derude, er jo, at kun i de byområder, hvor der er nogle herlighedsværdier, ser man huse, der bliver renoveret som fritidsboliger, fordi velstillede folk inde fra byerne flytter derud. Men alt det andet ser altså ikke særlig kønt ud, og det kan man se, hvis man bare gider at bevæge sig derud en enkelt gang.

Kl. 11:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:28

Erling Bonnesen (V):

Verden er jo ikke kun sort eller hvid, det kan vi hurtigt blive fuldstændig enige om. Jeg synes bare også, det er værd at understrege, at vi skal lægge mærke til de mange gode og positive ting. Ser vi på de gode og positive ting, kan vi se, at der jo er rigtig mange steder i landsbyerne, hvor man får lavet lokalråd, og hvor man får sat gang i en udvikling, der er helt lokalt baseret – det kan være små kulturhuse, det kan være netværker, det kan være en lang række forskellige andre initiativer omkring idrætsklubber og kultur- og fritidstilbud – således at man siger: Hvad er det, vi ønsker os i vores område med vores mu-

ligheder? Det er jo lige præcis også det, man bl.a. har landdistriktsprogrammet til med de lokale aktionsgrupper, så man kan få sat noget handling bag ved ordene hos de lokale ildsjæle.

Så er det jo rigtigt, at der også er sket en forandring på f.eks. det lokale butiksområde, men det er nu engang sådan, at vi som borgere har de butikker, som vi handler i og benytter os af. Vi kan da så også konstatere, selv om der rigtigt nok er en række butikker, der lukker, at der da også kommer en lang række nye. Tag f.eks. mange af de små mikrobryggerier, som jo florerer landet over. Det er bare et eksempel på, at der altså kommer mange nye ting.

Det, jeg prøver at markere, er, at man ikke kun skal fokusere på det negative, der forsvinder, men også se på de mange nye muligheder og resultater, der kommer.

Kl. 11:29

Formanden:

Så er det hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 11:29

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil sige til hr. Bonnesen, at jeg synes, man skal forholde sig til virkeligheden, og det er jo der, der virkelig mangler rigtig meget. Nu nævner hr. Erling Bonnesen netop landdistriktsmidlerne. Jeg deltog i forhandlingerne, da der skulle laves en aftale på det område. Venstre fastholdt, De Konservative fastholdt, og Dansk Folkeparti fastholdt, at landbruget skulle have de tilskud, det hidtil har fået, og til de øvrige landdistriktsområder kunne der kun afsættes, jeg tror, det var omkring 20 pct., hvoraf landbruget også skulle have en stor del.

Det er jo netop det, som man kan se, når man bevæger sig derud: De får ikke den hjælp, der skal til for at få renoveret kultursteder der – det kan være et forsamlingshus. Jeg tror, at også hr. Bonnesen har set, hvor slemt det står til. Man kunne godt gøre noget mere, hvis det var sådan, at man ville, men man har jo ikke viljen til det. Det er derfor, det bliver, som det bliver, og det har udviklet sig værre og værre de seneste år.

Jeg kører faktisk ud – sådan det samme sted – i nogle af disse områder et par gange om året og ser, hvordan forfaldet breder sig. Det kan man simpelt hen ikke være bekendt.

Kl. 11:30

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:30

Erling Bonnesen (V):

Jeg kommer også meget rundt i landet og kan glæde mig over de mange positive ting, der er. Spørgeren har da også ret i, at der indimellem møder mig et syn, der ikke er så glædeligt, så der vil altid være noget at tage fat på, altid noget at gøre, og derfor er det jo også lige præcis – som jeg har redegjort for i en række af mine svar – at der kommer og *er* gang i forskellige initiativer, så man har nogle lokale handlemuligheder, som man så heldigvis også og glædeligvis benytter sig af.

I forhold til første om tilskud til landbruget tror jeg nok, at man i forhold til EU lige skal have ind over, at der jo også et helt andet sted er en debat om på længere sigt at få en afvikling af landbrugsstøtten, så jeg ved ikke, hvor meget længere vi skal med det i dag. Men det er i hvert fald også en debat, der føres.

Kl. 11:31

Formanden:

Så er det fru Lene Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:31

Lene Hansen (S):

Både Vestres repræsentant og ministeren mener, at de vil gøre en hel masse godt for yderområderne for at fremme en ligelig udvikling i Danmark. Jeg vil egentlig påstå, at det, der sker, sådan set er det modsatte, for hvis man virkelig mener, at man vil fremme en positiv udvikling i yderområderne, hvordan mon så det kan være, at man vedtager en så skadelig lov som den om supplerende dagpenge, som er til direkte skade for det erhvervsliv, som for størstedelens vedkommende centrerer sig netop i yderområderne?

Det er bare én indikator på, at man har en masse fine ord, men når det kommer til realpolitik, så gennemfører man lovgivning, som direkte går imod de hensigter, som man siger man har.

Kl. 11:32

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:32

Erling Bonnesen (V):

Nu nævnte spørgeren allerede indledningsvis selv, at det var en påstand, man havde. Så deri ligger måske halvdelen af svaret.

I forhold til de supplerende dagpenge skal jeg lige minde om, at de jo ikke bliver fjernet. Ifald

det bliver vedtaget, bliver der foretaget en begrænsning.

Man kan også stille spørgsmålet, om det er rimeligt, at man i en tid, hvor man har højkonjunktur og behov for arbejdskraft, skal bruge skattepengene lige præcis på, at nogle går ledige længere end nødvendigt. Hvis der er mulighed for, at man ved at stille nogle krav og forudsætninger til arbejdsgiveren kan få en bedre planlægning, og man på den måde får flere hænder på arbejdsmarkedet, kan man få skabt en større samfundskage, så man kan give nogle flere penge til lokale udviklingsmuligheder. På den måde kan vi få tingene til at hænge sammen, men det er vi tilsyneladende ikke helt enige om.

Kl. 11:33

Formanden:

Fru Lene Hansen.

Kl. 11:33

Lene Hansen (S):

Nej, det tror jeg ikke vi er.

Forudsætningen for, at det, som ordføreren står og siger, skulle kunne lade sig gøre, er jo, at f.eks. fiskekvoterne blev fordelt over hele året, så fiskerne var på havet fra otte til fire hver eneste dag. Det er jo ikke sådan, livet ude i virkeligheden er, og derfor er den her lovgivning om de supplerende dagpenge til direkte skade for en lignelig regional udvikling.

Man kunne pege på flere andre dele af redøgørelsen, som kommer ind på nogle alvorlige problemstillinger, men det her er dog trods alt et redskab, som regeringen kunne vælge at lade være med at bruge, og Venstre kunne jo så støtte regeringen i det formål.

Kl. 11:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:34

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes, det er godt, at der bliver set på de supplerende dagpenge, så man kan få en bedre udnyttelse af skattepengene. Der er ikke behov for at bede om, at kvoterne bliver fordelt på den måde, som spørgeren beskriver det. Det handler jo om, at man får en bedre planlægning hos arbejdsgiveren, således at man kan få tilrettelagt arbejdet i det flow, hvor der er brug for det.

Så vil jeg lige understrege, at de supplerende dagpenge ikke bliver fjernet. Der bliver foretaget en begrænsning af dem, så man ikke kan udnytte dem, som det måske tidligere har været gjort.

Formanden:

Så er det hr. Flemming Bonne.

Kl. 11:34

Kl. 11:35

Flemming Bonne (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Erling Bonnesen, om han synes, at det er fair og ordentlige konkurrencevilkår, der er imellem udkantsområderne og resten af landet. Det er jo stadig væk således, at udkantskommunerne – jeg har fundet nogle stykker af dem – er præget af en ekstremt høj skatteprocent og et ekstremt lavt serviceniveau. Der er sket en lille udjævning som følge af kommunalreformen, men der er stadig væk meget store forskelle.

Synes ordføreren, at det er rimelige konkurrencevilkår, hvis målet er, at der skal ske en bosætning i udkantsområderne? Det er jo det, der skal ske, for at vi kan skabe den nødvendige vækst.

Kl. 11:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:35

Erling Bonnesen (V):

Vi kan jo bare konstatere, at der er en stadig øgning af pendlingen. Det betyder også, at der er mange, der gerne vil flytte sig efter, hvor arbejdspladserne ligger. Nogle kører så at sige begge veje. Kigger man lidt nøjere på det i forhold til udkantskommuner, er det jo også der, man netop har set en af de største stigninger i aktivitetsniveauet, så det går jo faktisk direkte imod det synspunkt, som spørgeren søger at give udtryk for.

Kl. 11:36

Formanden:

Hr. Flemming Bonne for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:36

Flemming Bonne (SF):

Nej, det tror jeg nu ikke det gør. Men lad os nu lige dvæle lidt ved pendlingen, når ordføreren selv kommer ind på det.

Synes ordføreren, det er rimeligt med den skævvridning, der er skabt i landet, at der er folk, som pendler 4 til 5 timer? Det er umuligt at være almindeligt familiemedlem, have børn eller for den sags skyld få lavet nogle flere børn under sådan nogle ekstreme vilkår.

Kunne det ikke gøres bedre? Kan ordføreren ikke se for sig, at vi flytter lidt rundt på nogle arbejdspladser, nogle virksomheder, i stedet for at

mennesker skal ud på lange dagsrejser for at komme på arbejde?

Kl. 11:37

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:37

Erling Bonnesen (V):

Det er underligt at høre spørgeren fra SF tale om skævvridning, når man kan konstatere, at der er fuld tryk på kedlerne her i hovedstadsområdet. Det er der på Fyn, det er der i Trekantsområdet, og i Nordjylland, hvor der på et tidspunkt var lukning af slagteriarbejdspladser, har stort set alle nu fået nye job. Turismen på vestkysten og i det sydfynske blomstrer jo, så den med skævvridning holder ikke i mit billede.

Men det er rigtigt, at det jo ikke er ens overalt. Derfor er det også, at vi forsøger at give nogle muligheder for, at man kan udvikle sig med de regionale og lokale forudsætninger, man har.

Kl. 11:37

Formanden:

Ja tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Erling Bonnesen, og næste ordfører er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:38

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

På vegne af Dansk Folkeparti vil jeg gerne sige tak for, at vi i dag endnu en gang har lejlighed til at diskutere en regionalpolitisk redegørelse for, hvordan det ser ud for de danske yderområder. Indledningsvis vil jeg selvfølgelig også takke velfærdsministeren for hendes redegørelse og takke dem, der har valgt, at vi skal have en regionalpolitisk forespørgselsdebat her i salen i dag. Det er altid rart at få en diskussion om facts og om nogle af de udviklingstendenser, som er i gang i det danske samfund.

Min baggrund for og indfaldsvinkel til sagen er selvfølgelig, at jeg nøje har noteret mig nogle af de ting, som står i velfærdsministerens redegørelse for 2008. Jeg har også kigget lidt på Miljøministeriets landsplanredegørelse fra 2006 og på et meget flot debatoplæg, »Mulighedernes Landdistrikter« fra Danske Regioner, som vi fik tidligere i år. Det er jo ingen hemmelighed, at netop regionale udviklingsplaner og regionale erhvervsudviklingsstrategier har et formål.

Tidligere ordførere har også været inde på vækstfondenes virke. De har hvert år 440 mio. kr. til rådighed, og strukturfondsaftalen betyder netop, at 35 pct. af disse penge skal bruges til fordel for yderområderne.

I Dansk Folkeparti anerkender vi, at der er egne i Danmark, som har meget lettere end andre ved at begå sig i den situation, som samfundet udvikler sig i. Det er simpelt hen et spørgsmål om at tiltrække og fastholde borgere, og det er selvfølgelig også et spørgsmål om at kunne tiltrække, fastholde og udvikle lokale arbejdspladser. Men i Dansk Folkeparti har vi også den holdning, at der gøres meget for at fremme de positive tendenser, og at der også gøres meget for at bearbejde de negative udviklingstendenser, som jeg selvfølgelig synes der er grund til at erkende er der.

I den forbindelse synes jeg faktisk, det er værd at bemærke, at velfærdsministeren i sin indledning til dagens debat faktisk sagde, at vel er der en række solstrålehistorier, men selvfølgelig er der også nogle ting, som vi skal arbejde med. Velfærdsministeren brugte også udtrykket, at der er en udfordring, og det kan Dansk Folkeparti i hvert fald støtte.

Med hensyn til problematikker, som måske kan være givne nogle steder, vil jeg indlede med, at efter kommunesammenlægningerne er mange landkommuner blevet en del af en købstadskommune. Nogle steder har vi kunnet se, at man ikke længere i modsætning til tidligere kan lukre på at være fri for at opkræve dækningsafgifter hos virksomheder i det pågældende område, og de nye byråd i de nye storkommuner har valgt, hvad der så skal gøres. Men vi må bare notere, at i hvert fald visse steder er det desværre noget, som kan betyde noget og netop få betydning for arbejdspladser i de yderste landdistrikter. Det er selvfølgelig en kedelig tendens, og jeg håber selvfølgelig, at kommunalpolitikkerne vil tage det signal til sig.

Min folketingsgruppe syntes også, at jeg skulle tage en hilsen med vedrørende den fantastisk flotte regionalpolitiske redegørelse. Den er sådan set ret tynd, hvis man ser på antallet af sider. Appendiks med analyser og baggrundsmateriale fylder noget mere, og jeg synes, jeg vil præcisere, at i dag har vi mulighed for at sige, at det faktisk ikke går så skidt endda. Forskellen mellem andelen af beskæftigede i landområderne og byområderne er blevet mindre, og forskellen mellem de enkelte indbyggers indkomstgrundlag er også blevet mindre. Det er ting, som er indikatorer for, at det overvejende går i den rigtige retning, og det har selvfølgelig også noget at gøre med, at vi har højkonjunktur i Danmark. Det betyder, at flere er kommet i beskæftigelse.

Men apropos beskæftigelse synes jeg altså, der er lidt ærgerligt, at vi har fået en redegørelse med statistikker, hvor de arbejdsløshedstal, der er lagt til grund for tallene i redegørelsen, er fra 2006, når vi oven i købet ved, at tallene for 2007 er meget bedre. Her vil jeg da gerne anbefale, at man, når man skal lave den næste redegørelse i 2009, måske gør sig den ulejlighed at tage de nyeste tal med og i hvert fald tager beskæftigelsestallene for 2007 med. Jeg synes, det har været lidt så som så med fornuften i det, man har gjort her.

Jeg synes også, der er grund til at kippe med flaget med hensyn til den diskussion, der tidligere har været i Folketinget om udflytning af statslige arbejdspladser. Bl.a. kan jeg huske, at mange sagde, at det slet, slet ikke gik at overflytte det landsdækkende betalingscenter til Ringkøbing, for man kunne simpelt hen ikke få folk til at flytte til Ringkøbing, man kunne ikke få de ledige stillinger besat, og det ville simpelt hen ende i det rene ragnarok og den rene fortvivlelse. Men nu kan vi jo se, hvordan det er gået. Der er faktisk ventelister til at blive ansat, der er en hel database med folk, der har søgt ansættelse og endnu ikke har kunnet få stilling, alle 265 årsværk i Ringkøbing er besat, og man har lavet tilfredshedsundersøgelser blandt medarbejderne, som faktisk er ganske fine.

Det kan altså lade sig gøre at udflytte statslige arbejdspladser, og fra Dansk Folkepartis side vil vi gerne sige, at er der steder, hvor der fortsat er mulighed for udflytning af statslige arbejdspladser til, skal man selvfølgelig diskutere det. Eksempelvis ved jeg, at der for tiden er en diskussion om, hvorvidt den danske lodstjeneste skal ligge i Odense eller Nyborg eller måske på Langeland, som flere har været inde på tidligere. Fra Dansk Folkepartis side er der i hvert fald lagt pres på for at sige, at det da er oplagt at lade sådan nogle arbejdspladser ligge på Langeland, fordi det absolut er berettiget, også på grund af øens historie og traditioner osv.

Dette skal sådan set være mine kommentarer til redegørelsen og også mit indlæg til forespørgslen. Vi er medforslagsstillere på det forslag til vedtagelse, som hr. Erling Bonnesen tidligere fremsatte, og på den baggrund kan jeg støtte dette forslag.

Kl. 11:44

Formanden:

Der er ønsket om korte bemærkninger, og den første er fra fru Lene Hansen

Kl. 11:44

Lene Hansen (S):

Når nu en repræsentant for Dansk Folkeparti står på talerstolen, er det jo meget fristende at følge op på mit spørgsmål fra før om de supplerende dagpenge. Dansk Folkeparti indtager jo en nøgleposition i dette Folketing, og jeg har forstået, at Dansk Folkeparti støtter den lovgivning, som forringer den, vi ellers har brugt i forbindelse med supplerende dagpenge.

Dansk Folkepartis repræsentant siger jo egentlig, at man vil bekæmpe de negative udviklingstendenser, som er nævnt i redegørelsen. Man peger på mange forskellige problemstillinger, og Dansk Folkeparti ønsker altså at bekæmpe tendenserne til en ulige udvikling i det regionalpolitiske område. Hvordan kan det så være, at Dansk Folkeparti kan støtte en lovgivning, som direkte forringer erhvervslivets muligheder for udvikling i yderområderne?

Kl. 11:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er det jo heldigvis sådan, at fru Lene Hansen tidligere har stillet det samme spørgsmål til en anden ordfører, som jeg egentlig synes svarede ganske fornuftigt, nemlig at udgangspunktet netop er, at vi skal udnytte de ressourcer, vi har til rådighed.

I en situation som den, vi har nu, hvor der er højkonjunktur og stor beskæftigelsesproblematik rundt omkring i landet, er det altså en forudsætning, at de folk, som har ledige timer og stiller sig til rådighed – i hvert fald i forhold til at få dagpenge – også er til rådighed for arbejdsmarkedet. Derfor er der ikke noget forkert i at sende et signal som det her om, at man tager det seriøst, at når folk er til rådighed for arbejdsmarkedet, skal de selvfølgelig ikke bare være det af statistikmæssig karakter, men også af pligt.

Kl. 11:46

Formanden:

Fru Lene Hansen.

Kl. 11:46

Lene Hansen (S):

Jeg kan konstatere, at Dansk Folkeparti lægger sig fuldstændig i slipstrømmen af regeringspartierne i det her spørgsmål og dermed i virkeligheden er med til at forringe erhvervsudviklingsmulighederne for bl.a. fiskeriet i yderområderne.

Noget helt andet er så, at næsten alle de land-områder, som ligger i yderområderne, også er præget af stagnation og fraflytning. Her nævner redegørelsen også en lang række problemstillinger. Især er uddannelsesproblematikken utrolig vigtig. Har Dansk Folkeparti en selvstændig politik på det område – en politik, der kunne redde, hvad reddes kan, så vi ikke fortsat skal se højtuddannede unge emigrere hjemmefra i stedet for måske at kunne tænke sig at vende hjem og finde et godt betalt job på hjemegnen?

Kl. 11:47

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu synes jeg, det er et meget vanskeligt spørgsmål at svare på, for jeg tvivler da selv på, at det er Socialdemokraternes politik, at man vil binde folk til bestemte geografiske egne af landet. Der er nogle enkelte arbejdsområder, hvor man med fordel kan diskutere, om der skal være et krav om en vis ansættelsesperiode et vist sted, eksempelvis for jagerpiloter og læger osv., men at man ligefrem skal til at tage en diskussion om, hvad vi skal gøre for nærmest at tvinge folk til at bo visse steder i Danmark, synes Dansk Folkeparti er en meget uheldig glidebane. Det skal altså nu engang være lysten og motivationen, der afgør, hvor folk har lyst til at bo.

Derfor er det selvfølgelig også sådan, det rent politisk skal foregå her i Danmark. Vi skal ikke tvinge nogen til noget som helst. Vi vil gerne understøtte en udvikling, og vi vil gerne understøtte en bibeholdelse af, at der ikke sker en for stor skævvridning af det danske samfund, så befolkningen f.eks. gennemsnitligt bliver ældre og ældre på Langeland og yngre og yngre i København eller for den sags skyld omvendt. Men at lave en restriktiv lovgivning, som skal gøre det bindende for folk, hvilket erhverv de skal påtage sig, synes jeg vil være meget uhensigtsmæssigt.

Kl. 11:48

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 11:48

Line Barfod (EL):

Nu er det Dansk Folkeparti, der sammen med regeringen er ved at vedtage nogle regler, som forhindrer folk i at have et bestemt erhverv, medmindre de vil acceptere at gå 20.000 kr., 30.000 kr., 40.000 kr. eller 50.000 kr. ned i ind-

komst om året. Det er altså meget, når man tilhører lavtlønsgrupper.

Så jeg vil gerne høre, om hr. Hans Kristian Skibby har den opfattelse, som jeg kan forstå Venstre har: Vi må bare sige, at vi ikke længere skal have havne og fiskeindustri og tagdækkere osv. i Danmark, for det hører en anden tid til, eller også må der importeres billig østeuropæisk arbejdskraft til at klare de job, og så må udkantsområderne klare sig ved at satse på, at de får billig østeuropæisk arbejdskraft, samtidig med at de danske medarbejdere så må rykke til Region Midtjylland, for vi hører gentagne gange, at man der kan blive fuldtidsansat som SOSU'er.

Er det det, der er Dansk Folkepartis ønske for udviklingen i Danmark, at de medarbejdere, der er i dag, skal flytte til Region Midtjylland og blive SOSU'er alle sammen, og så skal havneindustri og fiskeindustri enten nedlægges eller klare sig med billig østeuropæisk arbejdskraft?

Kl. 11:49

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:49

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er i og for sig et meget underligt spørgsmål, for der er jo ingen, der vil tvinge folk til at tage en uddannelse som social- og sundhedshjælper i Midtjylland. Jeg synes, at det er en underlig måde at stille spørgsmålet på, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Men jeg vil gerne tage udgangspunkt i det, der er det helt kernenødvendige i det her, nemlig at vi på et tidspunkt med højkonjunktur og mangel på arbejdskraft har mange, mange mennesker til at gå på ledighedspenge og dermed være til rådighed, for de påpeger netop, at de er til rådighed, ved at de modtager deres ledighedsydelse. Så er der da ikke noget forkert i, at man går ind og kigger på den fejldisposition, der er i, at vi har folk, som render rundt og skal have overtid og ikke kan følge med, og at vi har folk, der oplever underbemanding på forskellige arbejdspladser osv. – og så har vi også nogle, som har god tid. Så synes jeg da, at vi er nødt til at lave ens regler for hele Danmark. At det så kan have nogle negative konsekvenser på en enkelt arbejdsplads eller i et enkelt område, kan jeg kun beklage, men vi kan ikke lave en detallovgivning, som går så meget på skråt med forskellen mellem land og by. Det kan man altså nu engang ikke.

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:50

selv en social- og sundhedshjælper. Hvis man er ledig social- og sundhedshjælper, så er det jo meget svært i disse dage at undslå sig et arbejde, man bliver anvist. Men hvis man er ledig inden for alt muligt andet, så mener Enhedslisten åbenbart, at man så bare skal kunne undslå sig det og sige: Det hverv har jeg slet ikke lyst til at påtage mig.

Kl. 11:50

Hvis man er til rådighed for arbejdsmarkedet, så må man også være til rådighed, og der skal være ens regler over hele kongeriget.

Kl. 11:52

Line Barfod (EL):

Nej, men hvis man ønsker en lovgivning og en indretning af landet, hvor man siger, at vi skal gøre noget ved, at især mange offentligt ansatte er ved at falde om af stress, fordi de skal løbe alt for hurtigt, samtidig med at mange af dem er tvunget på deltid, så kunne man jo starte med at sikre, at kommuner og regioner fik penge, så de havde råd til at ansætte folk på fuldtid. Det ville jo give mulighed for, at vi faktisk fik sat arbejdstempoet ned og fik sikret, at folk kunne holde til et helt arbejdsliv. Det er den ene måde, man kunne løse det problem på.

Så har vi samtidig nogle erhverv, hvor der altså er vejrlig og alt muligt andet, der gør, at man ikke kan arbejde fuld tid hver dag hver uge, men at man nogle uger har meget arbejde og i andre uger måske slet ikke noget arbejde. Men jeg kan forstå, at hr. Hans Kristian Skibby mener, at vi ikke længere skal have den slags erhverv i udkantsområderne, og at vi heller ikke skal have de medarbejdere, der i dag varetager de job. De har bare at blive omskoleet til f.eks. SOSU'er i Midtjylland, som vi har hørt beskæftigelsesministeren sige flere gange. Og så må man så få den billige østeuropæiske arbejdskraft, hvis vi stadig skal have fiskeindustri og havne og tagdækkere osv.

Kl. 11:51

Formanden:

Den næste er fru Lise von Seelen for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Lise von Seelen (S):

Når nu hr. Hans Kristian Skibby svarer på den her måde, skal jeg så forstå det sådan, at Dansk Folkeparti i virkeligheden er villig til at forringe vilkårene for de erhvervsgrene, som har som forudsætning, at de ikke kan tilbyde 8-16 job, og at de heller ikke kan have lige meget arbejde på alle tider af året? Jeg hørte godt ordføreren sige, at man ikke skulle tvinge nogen, men det er alligevel det, man gør her, for man tvinger de mennesker væk fra det arbejde, de har i dag. Hvem skal så varetage de job, når kutterne kommer ind, og når taget skal lægges på, som fru Line Barfod siger? Hvor skal de mennesker komme fra? Eller skal man bare nedlægge de fag og de erhverv?

Kl. 11:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Det var den samme grammofoonplade, vi igen hørte fra fru Line Barfods side. Det er ikke det, der er tilfældet, og det er ikke det, der er grunden til, at man har den her diskussion om, hvad der skal ske med folk, der er på ledighedsydelse. Det er simpelt hen, fordi vi mangler den arbejdskraft, ganske simpelt. Og så kan man diskutere, hvor ret og rimeligt det er.

Det har været fremme i medierne, at skuespillere og andre kunstnere skal have lov til at gå hjemme. Nogle render og skal have overarbejde, mens andre skal have ledighedsydelse. Det er ikke rimeligt. Hvis man stiller sig til rådighed for arbejdsmarkedet med, hvad det indebærer både af pligter og rettigheder, så betyder det altså også, at man er til rådighed, og derfor er det kun fair og rimeligt. Nu nævner fru Line Barfod

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er det jo heldigvis sådan, at den her redegørelsesdebat og forespørgselsdebat vedrører langt, langt mere end det, som spørgeren stiller spørgsmål om.

Jeg vil gerne sige, at det, der er det helt essentielle, netop med hensyn til fastholdelse af folk i deres arbejde, er, at vi jo gerne ser, at folk rundt omkring i Danmark, geografisk set, har forskellige job. Nu nævner fru Lise von Seelen jo selv fiskerierhvervet. Det er måske meget svært at opretholde det i Århus eller i København, men det går måske bedre i Frederikshavn eller andre steder. Men det, der må være det bærende element, hvis man er til rådighed for arbejdsmarkedet, er altså, at man er til rådighed for arbejdsmarkedet. Det skal være det bærende element hele vejen igennem, uanset hvor man bor henne.

Det er jo ikke det samme som at sige, at man ikke ønsker, at der skal findes fiskere på fuldtid eller på deltid, men det har noget at gøre med, at vi har en situation nu, hvor vi har behov for al mulig ledig arbejdskraft. Derfor har man valgt at kigge på den her problematik, som har været der igennem mange år, men dengang havde man ikke de store problemer med arbejdskraftens tilgængelighed. Det har vi i dag, og vi ser faktisk i dag, at utrolig mange kommer fra udlandet og tager arbejde i Danmark inden for forskellige brancher, hvor vi måske godt selv kunne tilbyde folk de job, hvis man ellers var til rådighed i det omfang, man i hvert fald på papiret er til rådighed.

Kl. 11:55

Formanden:

Fru Lise von Seelen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:55

Lise von Seelen (S):

Jeg synes, at det er en gang sniksnak, og at man snakker udenom. Det, jeg gerne vil have fat i her, er spørgsmålet: Hvad gør de mennesker, der har et erhverv, hvor der er brug for, at man ikke kan have folk ansat i helt faste terminer i ugens løb og i årets løb? Hvad skal de mennesker gøre for at opretholde den aktivitet? Jeg kan slet ikke se for mig, at vi i det her kongerige skal undvære de erhverv, og mange af dem er jo typisk i yderområderne.

Så hvordan vil hr. Hans Kristian Skibby sikre, at arbejdskraften er til rådighed for de her erhverv, når folk ikke må være der på de vilkår, som de hidtil har været der på? Hvor skal de mennesker komme fra?

Kl. 11:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:55

Hans Kristian Skibby (DF):

En god måde at sikre på, at arbejdskraft er til rådighed, er netop ved at sørge for, at de, der i statistikken siger, at de er til rådighed og modtager ledighedsydelse, også reelt er til rådighed for arbejdsmarkedet. Det var jo en måde at gøre det på, men det er åbenbart ikke det, som Socialdemokraterne er til sinds at være med på. De vil hellere fastholde, at man skal have ret til at kunne gå på passiv forsørgelse en vis del af året. Det er ikke rimeligt. Jeg vil sige, at udbud og efterspørgsel på det private arbejdsmarked i mange, mange år har været katalysatoren for, hvordan man har kunnet se et plus i beskæftigelsen inden

for en given branche eller måske noget negativt, altså et fald, inden for en given branche. Sådan har det altid været, og jeg tror bestemt ikke, at man kan bruge det her som et argument for, at vi har problemer med det danske fiskerierhverv, hvilket fru Lise von Seelen forsøger at få ind i det her billede.

Det her er en del af en langt større sammenhæng, og den sammenhæng er altså, at vi har behov for al mulig ledig arbejdskraft. Det sikrer man da bedst ved at bruge den danske arbejdskraft først og så derefter begynde at importere arbejdskraft, sådan som vi ser det nu.

Men desværre er det ikke det, der sker. Det, der sker, er faktisk, at vi har folk til at gå på ledighedsydelse, samtidig med at vi har i tusindvis af folk, som kommer fra udlandet og tager ophold i Danmark og arbejder.

Kl. 11:57

Formanden:

Så er det hr. Flemming Bonne.

Kl. 11:57

Flemming Bonne (SF):

Jeg vil gerne følge en lille smule op på spørgsmålet om supplerende dagpenge. Det er ikke så længe siden, at jeg stillede et spørgsmål til beskæftigelsesministeren om supplerende dagpenge og pendling. Jeg har fået det svar, at med den nye lovgivning, der er lavet, så skal folk på supplerende dagpenge efter 3 uger tåle at pendle 5 timer hver dag.

Synes hr. Hans Kristian Skibby ikke, at man nu begynder at gå lidt for vidt? Hvor er motivationen til at søge fuldtidsjobbene, hvis man har sådan en hængende over hovedet? Det kan jeg ikke begribe.

Så til en anden ting. Det er et spørgsmål om det, som skaber vækst i yderområderne eller kunne skabe vækst, nemlig at man skal have højnet hele uddannelsesniveaet. Er ordføreren opmærksom på de meget store forskelle, der er i dag? Det er jo sådan, at hvis vi tager andelen af folk uden uddannelse, så er den i yderområderne 33 pct. af befolkningen, mens den på landsplan er på lige under 25 pct. Det er en fantastisk skævhed. Skal der ikke sættes ind med nogle forslag til, hvordan vi gør noget ved det her?

Kl. 11:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:58

Hans Kristian Skibby (DF):

Det første, hvor hr. Flemming Bonne henviser til et svar, spørgeren selv har fået af ministeren, har

jeg af gode grunde svært ved at give et fornuftigt svar på, i og med at det ikke er et spørgsmål, som jeg har været bekendt med hr. Flemming Bonne har stillet til beskæftigelsesministeren. Jeg er i øvrigt heller ikke beskæftigelsesordfører, så det er jo ikke sådan noget, jeg beskæftiger mig ret meget med i dagligdagen.

Men jeg vil gerne sige noget om det med at være til rådighed. Det er altså sådan, at man skal være til rådighed for arbejdsmarkedet, og det er man, hvis man får sin ledighedsydelse på fuld tid. Så er der mange diskussioner om, hvor mange ansøgninger om ugen eller om måneden osv. man skal sende, og om, hvor lang en trafikalt pendling man skal kunne tåle. Men det er jo altså sådan, at hvis ikke arbejdet kommer til en, så må en komme til arbejdet. Sådan er det jo. Vi kan ikke tvinge Novo Nordisk til at bygge en fabrik på f.eks. Læsø. Vi kan heller ikke tvinge Aarhus Universitet til at lave en satellit ovre på Samsø. Sådan fungerer virkeligheden altså ikke, om end man måske gerne ville have, at det var sådan.

Kl. 11:59

Formanden:

Hr. Flemming Bonne for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:59

Flemming Bonne (SF):

Vil hr. Hans Kristian Skibby så ikke gerne bekræfte – hvis han synes, det er fair, at man skal kunne stille det krav om 5 timers pendling hver dag for at hente et fuldtidsjob – at det så yderligere vil være med til at skabe en afvandring fra udkantsområderne? Det er vel ikke det, der er tilsigtet i en regionalpolitisk debat.

Kl. 12:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:00

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg har efterhånden et indtryk af, at hr. Flemming Bonne sådan set har en fast beslutning om, at det hele skal være negativt. Sådan har vi det ikke i Dansk Folkeparti, vi oplever ikke det hele så surt og pessimistisk som det, der bliver givet udtryk for her, altså at folk ikke vil køre efter arbejde osv., og at der ikke er beskæftigelse i landdistrikterne. Faktisk har det jo vist sig, at udviklingen er vendt – det er sådan set det, der er et af kendetegnene ved den redegørelse, som vi nu har fået – netop i forbindelse med beskæftigelse og indkomstgrundlag pr. indbygger.

Der er da stadig væk nogle problematikker, bevares; det er der i forbindelse med uddannelse, som hr. Flemming Bonne jo selv nævnte. Men det kan man ikke lave om på, det tror jeg simpelt hen ikke. Altså, vi har tidligere i Folketinget diskuteret mange måder at gøre uddannelsestilgangen endnu bedre på for landdistrikterne, men vi ser altså, at folk flytter; de unge mennesker flytter efter den uddannelse, som de gerne vil have, og hvis man eksempelvis gerne vil være socialrådgiver, er det jo klart, at man må flytte et af de steder hen, hvor man typisk kan få den uddannelse.

Så kan man håbe på, at folk efterfølgende vil flytte tilbage til det sted, de kommer fra, og varetage et erhverv, men det kan man altså ikke tvinge folk til. Det, vi kan gøre, er, at vi kan underbygge og stimulere, men vi kan ikke tvinge, og det synes jeg sådan set må være et klart signal i forbindelse med den her debat i dag.

Kl. 12:01

Formanden:

Tak. Jeg har yderligere noteret fru Karen Klint og hr. Rasmus Prehn, som ønsker ordet for en kort bemærkning.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 12.01).

Kl. 13:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Mødet er genoptaget.

Der er en række korte bemærkninger til hr. Hans Kristian Skibby. Den første er fra fru Karen Klint.

Kl. 13:00

Karen J. Klint (S):

Jeg forstår hr. Skibbys optimisme. Vi har sådan et lidt tæt fælles lokalområde, og selv om vi er i hver vores region, har vi da sådan lidt naboskab og lidt fælles presse, og i den lokale presse derhjemme skriver de i dag fra Hedensted Kommune: Send flere penge ud på landet. Det er overskriften. Og hvorfor er det så, at man i lokalrådene i Hedensted Kommune gerne vil have, at vi skal sende flere penge ud på landet? De siger, at selv om det er godt med begejstring og forbedringer, så får man hverken begejstring eller

forbedringer, uden at der kommer flere penge i landområderne.

Så kunne spørgsmålet jo lyde, om hr. Skibby har en anden finansieringsmåde herinde til at sende flere penge ud på landet end den, man anbefaler lokalt, for der siger man, at et af buddene er at lave nogle kurser i fundraising.

Kl. 13:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:01

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu kan man jo altid diskutere, om vi skal gøre det her til en lokal debat om Vejle og Hedensted Kommuner. Jeg har sådan set ikke noget imod det, men lad det nu være.

Men jeg vil gerne sige med hensyn til signalet om at sende flere penge til kommunerne, at jeg i og for sig godt kan forstå, at kommunerne synes, at det kunne være ganske fortrinligt. Og i forbindelse med den situation, at kommunerne i forbindelse med finansieringsreformen jo har kunnet se, at nogle kommuner har fået flere penge og andre har fået færre, vil jeg sige, at det ikke er nogen hemmelighed, at vi desværre har hørt mere fra dem, der har mistet nogle penge, end fra dem, der har fået nogle penge i forbindelse med den flytning af midler.

Men netop Hedensted Kommune, som spørgeren spørger til, er jo en af de kommuner, som ved finansieringsreformen faktisk mistede penge, så måske var det fair nok, at de så fik dem tilbage igen, kan man sige, hvis man sådan skal bruge lidt ironi.

Men lad det nu ligge. Altså, pengene har det ikke kun bedst i borgernes lommer, men også decentralt, og der synes jeg bestemt også, at den nuværende ordning giver store muligheder via forskellige tilskudssystemer og fonde osv. Der bruges utrolig mange penge på at udbygge vores lokale tilbud, også ude i yderområderne.

Kl. 13:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Klint.

Kl. 13:02

Karen J. Klint (S):

Nu gik spørgsmålet jo ikke på en magtkamp mellem Vejle og Hedensted. Jeg ved godt, at min kommune er rig, men derfor kan man jo godt føle noget for dem, som ikke har det så godt. Og det er sådan set det, jeg forsøger at gøre her. Spørgsmålet gik jo på, om det var ved fundraising, vi skulle hjælpe yderområderne, eller om

det var ved realpolitik, vi skulle hjælpe dem. Det er jo et rimelig klart spørgsmål, som man også må kunne svare klart på.

Så vil jeg også godt lige nå at stille et andet spørgsmål. Hr. Skibby var jo meget inde på, at man helst skal arbejde, når man står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det synes jeg også er godt, men så er det jo så bare, om folk kan få lov til det, for hvis man nu kun har råd til deltidsjob, så udbyder man jo ikke fuldtidsjob. Så det konkrete spørgsmål – ud over det med fundraising – går på, om alle SOSU-hjælperne i udkantsområderne, nu da vi jo er tæt på jordbærsæsonen, skal plukke jordbær fra kl. 4 til 6, før de møder ude hos fru Hansen kl. 7.00.

Kl. 13:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:03

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis man kigger sådan lidt i bakspejlet, kan man se, at spørgsmål om jordbærplukning ikke er den type spørgsmål, man har flest af her i Folketinget. Men lad det nu ligge.

I princippet mener jeg ikke at man kan nedgøre den ene arbejdsform eller arbejdstype på bekostning af en anden. Jeg skal ikke gøre mig klog på, om folk, der er uddannet inden for social- og sundhedsområdet, også skulle have lyst til at plukke jordbær, det vil jeg lade være op til den enkelte. Men jeg vil gerne sige, at kommunerne jo faktisk har lagt sig i selen for at tilbyde fuldtidsstillinger – de har også fået at vide, at vi gerne ser, at de gør det – til dem, der er ansat inden for plejesektoren. Og det er der faktisk mange kommuner der allerede gør i dag.

Jeg vil gerne sige, at det faktisk har vist sig, at mange af dem, der har job på under det antal timer, som man kan blive normeret til, har det frivilligt. Vi har set, at mange sygeplejersker i Københavnsområdet ikke har været interesseret i at få fuld tid, og det må man jo så selv betale prisen for. Hvis man hellere vil være hjemme og passe børn eller være medhjælpende ægtefælle i en privat virksomhed, eller hvad ved jeg, jamen så må man selvfølgelig gøre det. Jeg vil i hvert fald ikke stille mig hindrende i vejen for, at SOSU-assistenten også begynder at plukke jordbær, hvis det er det, de har lyst til, men jeg synes, det er sådan et lidt underligt spørgsmål.

Kl. 13:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, at der både i det svar, der bliver givet til fru Karen J. Klint og tidligere til fru Lise von Seelen, er en klar mistænkeliggørelse af de mennesker, der arbejder stenhårdt i f.eks. fiskeindustrien. Det er, som om de hellere ville noget andet, som om de hellere ville gå derhjemme.

Der er altså tale om mennesker, der arbejder stenhårdt hver eneste dag, men hvor situationen er den, at der altså ikke bliver landet fisk hver eneste dag, og derfor er der ikke job hver eneste dag. Det er her, at Dansk Folkeparti altså vil tvinge dem til at flytte til en anden del af landet, fordi der dér er fuldtidsjob. Er det sådan, det skal forstås? Er det Dansk Folkepartis politik, at man vil underminere noget så dansk som fiskeindustrien, og at man vil mistænkeliggøre folk, som arbejder stenhårdt for at få det til at hænge sammen? Er det virkelig Dansk Folkepartis politik?

Kl. 13:04

vil noget andet, måske hellere vil gå derhjemme eller være medhjælpende hustru. Er det ikke at tale ned til nogle mennesker, som i virkeligheden bare forsøger at passe deres job, men hvor der ikke er et fuldtidsjob inden for deres felt på grund af vejrliget eller andre ting, som også kan spille ind? Er det ikke en mistænkeliggørelse af dem at sige den slags ting?

Hvis der ikke er de muligheder, vil den konkrete konsekvens så ikke være, at det bliver meget svært at drive fiskeindustri i Danmark, fordi man ikke kan få arbejdskraft? Hvem skal man invitere til at løse de her opgaver, hvis det er sådan, at de danskere, der i dag løser opgaven i udkantsområderne, ikke løser den? Forestiller Dansk Folkeparti sig, at vi skal til at have østeuropæere til Danmark til at løse opgaverne i fiskeindustrien?

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Skibby.

Kl. 13:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:07

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan selvfølgelig ganske klart svare nej på det spørgsmål, der bliver stillet, og jeg kunne måske også bare lade det blive ved det, for jeg synes, at det var et ret underligt spørgsmål at stille.

Lad mig tage udgangspunkt i spørgsmålet om fiskeri. Her kunne Socialdemokratiet måske også prøve at gribe i egen barm og se på den fiskeripolitik, der er i EU, som Danmark er blevet pålagt via vores medlemskab af EU. Socialdemokratiet har i mange år arbejdet massivt for, at vi skal underlægges alle de restriktioner, der ligger i forbindelse med kvotetyranniet, patruljerings og radarsystemer, der skal holde øje med, hvor bådene sejler henne, osv. Socialdemokraterne har måske selv et ansvar for, at det nogle steder ser skidt ud for fiskeriet i Danmark. Det var måske noget, som vi ved en anden lejlighed kunne tage op her i Folketinget.

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:06

Rasmus Prehn (S):

Der er blevet sagt mange ting i dagens løb, men det her er dog det værste eksempel på udenomsnak. Sagen er, at Dansk Folkepartis ordfører flere gange fra talerstolen har sagt, at de mennesker, der ikke arbejder på fuldtid, måske hellere

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes, det er ret morsomt, nærmest underholdende, at vi skal opleve hr. Rasmus Prehn påstå, at jeg ikke svarede på spørgsmålet. Der blev specifikt spurgt til fiskeindustrien. Jeg tog udgangspunkt i den udvikling, der har været i fiskeindustrien siden 1970'erne, hvor vi begyndte på det første kvotetyranni gennem EF og senere EU. Jeg synes da godt, at man kan stille det spørgsmål, om Socialdemokraterne ikke også selv har et forklaringsproblem i det anliggende. Det er bestemt ikke at svare uden om. Det er sådan set at svare rimelig konkret.

Jeg vil gerne sige, at jeg har ikke i min ordførelse her i dag mistænkeliggjort nogen som helst. Jeg har derimod sagt, at hvis vi kan se, at der inden for visse brancher er et massivt behov for arbejdskraft, og at de mangler arbejdskraft, er det også nødvendigt, at vi arbejdsmarkedspolitisk gøre alt, hvad vi kan, for at få de stillinger besat, hvad enten de er af midlertidig karakter, deltidskarakter eller fuldtidskarakter, eller om de geografisk er placeret i forskellige egne af Danmark. Det må man selvfølgelig prøve at gøre. Det er så også det, et flertal her i Folketinget har sagt, nemlig at vi gerne vil gøre det sådan, at de, der er til rådighed for arbejdsmarkedet, også skal stå til rådighed, når de modtager ledighedsydelse.

Kl. 13:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Orla Hav for en kort bemærkning.

Kl. 13:08

Orla Hav (S):

Det gør åbenbart ikke noget særligt indtryk på hverken Dansk Folkeparti eller ordføreren for Venstre, at ændringerne i de supplerende dagpenge kommer til at betyde en voldsom forandring i levevilkårene i udkantsområderne.

Jeg vil prøve at komme med et lidt andet billede: Mener Dansk Folkeparti, at det er rimeligt at gøre den nationale perle, som Skagen er, til en kulisserie på grund af vilkårene for at være tilknyttet et arbejdsmarked, der i høj grad er karakteriseret ved, at det er baseret på sæsonudsving? Konsekvensen bliver jo, at byen affolkes. Det er det, der bliver konsekvensen af at dræne byer som f.eks. Skagen for enhver, der supplerer oplevelseserhvervene, der jo er i høj kurs, i hvert fald i den del af året, som vi på nuværende tidspunkt går mod. Er det rimeligt at give sådanne vilkår til sådan et lokalområde? Det er jo det, der bliver konsekvensen af det, man gør med de supplerende dagpenge, hvor man afskærer folk fra at have et levebrød.

Man vil heller ikke være med til at udvikle erhvervene i byer som f.eks. Skagen, som jo er en national perle, men kan vi så få en sikkerhed for, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til at forringe uddannelsesmulighederne for dem, der bliver ramt af det her?

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu har jeg jo overhovedet ingen intentioner om at gøre det dårligere at bo på Skagen end på Samsø eller Langeland eller for den sags skyld i København. Men vi må altså erkende, at der vil være en vis forskellighed i de tilbud, som man kan få, alt efter, hvor man bosætter sig henne i det danske samfund. Vi kan ikke, som jeg sagde før, tvinge virksomheder til at placere sig, hvor de ikke vil placere sig. Vi kan heller ikke tvinge uddannelsesinstitutioner til at blive på steder, hvor de unge ikke vil søge hen.

Et godt eksempel kunne f.eks. være en by som Jellinge, som tidligere var en studenterby, hvor man har haft HF, pædagogseminarier osv. Her har vi kunne se, at man ikke kunne leje alle kollegieværelserne ud, fordi de unge faktisk hellere vil bo i Vejle, og så stod kollegieværelserne tomme.

På en eller anden måde er man også nødt til at forholde sig til, at der et vist trafikalt mønster

i, hvor folk har lyst til at bo. Det er ikke kun på grund af deres uddannelse, men også på grund af, hvad de eksempelvis kan bruge deres fritid til. Derfor er der altså en forskel på at bo på Skagen, i København eller andre steder.

Nu spurgte hr. Orla Hav jo selv om uddannelser, og der er det jo sådan, at hvis man ser på regionernes egen redegørelse om netop uddannelser, siger de selv, at der er et dilemma mellem, at der skal være et decentralt uddannelsessystem, men at det også skal være på et kvalitativt højt niveau. De to ting kan godt være svære at forene.

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 13:11

Orla Hav (S):

Jeg anerkender fuldt og helt, at der sker forandringer, og at der opstår forskellighed. Det, der gør mig rigtig ked af det, er den mangel på vilje til at forsøge at modvirke det ved hjælp af politiske virkemidler. Dansk Folkeparti er jo i en situation, hvor Dansk Folkeparti har mulighed for at være med til at stille nogle krav, som gavner yderområderne, og som er med til at sikre arbejdspladser, som kunne være med til at udvikle nye arbejdspladser. Ikke desto mindre holder ordføreren her en tale, hvor han stort set siger ingenting, hvor ingenting kan lade sig gøre. Det er dog opgivende i forhold til at ville en ordentlig udvikling i et samfund som det danske, som skal udvikle sig alle steder. Det synes jeg er mistrøstigt.

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kunne fristes til at sige, at der måske er et par stykker her i salen i dag, der kunne have behov for at gå til en ørelæge, for jeg synes faktisk ikke, at jeg har været specielt pessimistisk med hensyn til problematikken om regionernes udvikling.

Jeg har faktisk sagt, at jeg anerkender, at der er forskel på og forskelligheder i, hvilke tilbud der er, og hvilke muligheder man har, alt efter, hvor man bor. Jeg påpegede faktisk også, at det var noget, som velfærdsministeren var inde på i sin indledende tale, at man altså netop anerkender, at der er nogle ting, som man kan arbejde med for at gøre det bedre i samfundet.

Jeg vil gerne anholde problematikken, for jeg anerkender simpelt hen ikke det mønster, som hr. Orla Hav tegner, nemlig at det står så skidt til i yderområderne. Det gør jeg simpelt hen ikke.

Jeg synes også, at de rapporter og statistikker, som vi har, klart viser, at der langt de fleste steder er positive tendenser. Men de kommer jo ikke ved, at man bare passivt ser til. Det gør de selvfølgelig ved at underbygge og stimulere den tendens. Men vi vil ikke bruge tvang, og det er det, jeg lidt har indtryk af, at Socialdemokraterne godt kunne finde på at gøre. Derfor skal de selvfølgelig ikke have indflydelse på det.

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Jens Peter Vernersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:13

Jens Peter Vernersen (S):

Det sidste er i hvert fald ren fantasi, altså at Socialdemokraterne skulle ønske tvang på det her område. Men det er vel også afgørende, at man tilrettelægger lovgivningen, så man f.eks. ikke kommer til at lukke fiskeindustrien i Danmark.

Det kan godt ske, at folk skal være klar til at påtage sig et job – det er der ikke nogen tvivl om, det er også socialdemokratisk politik – men i det øjeblik man træffer nogle beslutninger, hvor man helt konsekvent kan se, at man ville komme til at lukke fiskeindustrien, at det ville gå ud over uendelig mange kvinder, måske 20.000-30.000, der arbejder i tilsvarende job og netop også i fiskeindustrien, vil det her blive et kæmpe problem for alle dem, og det medvirker Dansk Folkeparti til.

Jeg vil godt sige, at det forslag til vedtagelse, der ligger, jo under ingen omstændigheder flytter noget, for der er ikke nogen som helst konkrete handlinger i det. Der er jo derimod brug for, at man på uddannelsesområdet får gjort en betydelig indsats. Jeg går da ud fra, at hr. Hans Kristian Skibby ved, at store virksomheder flytter deres udviklingsafdelinger bort, fordi der ikke er en ordentlig infrastruktur ude i landområderne; så flytter de bort, flytter eksempelvis til Århus. Det er da uacceptabelt.

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Altså, man kan bruge ordet uacceptabelt, og man kan bruge ordet urimelig med hensyn til bevæggrunde for, hvorfor virksomheder flytter

sig rundtomkring i landet, hvorfor virksomheder fusionerer, hvorfor virksomheder bliver købt og solgt.

Men jeg mener ikke, at man kan bruge det som et argument i den her sag, for man kan ikke bebrejde en virksomhed, at den flytter, eksempelvis nær en motorvejsforbindelse, hvis den har et udpræget stort behov for at bruge transport til eksempelvis vareforsyning og varelevering; det kan man ikke bebrejde den. Man kan heller ikke bebrejde virksomhederne, hvis de flytter efter, at demografien siger, at den type arbejdskraft, som de har behov for, er mere tilgængelig andre steder i Danmark end der, hvor de eksempelvis er beliggende; det kan man altså ikke. Det er altså den private virksomheds egen overbevisning og egen ret at beslutte, hvad man vil gøre, det kan vi ikke lovgive os ud af. Og det er det – det vil jeg gerne anholde igen – Socialdemokraterne har en tendens til, nemlig at de tror, at de kan lovgive sig ud af det, og at man så på den måde her sådan set kan bruge en form for tvang til at fastholde enten virksomheder eller uddannelsesinstitutioner eller for den sags skyld alle mulige andre med hensyn til, at de skal være et givent sted i det danske samfund. Det kan man ikke. Det er altså noget, som er smidigt, og som skal være fleksibelt.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 13:15

Jens Peter Vernersen (S):

Man kan ikke lovgive om, hvor virksomhederne skal ligge, men man kan etablere rammebetingelser, sådan at de ikke bliver nødt til at fraflytte store dele af Jylland, faktisk to tredjedele af Jylland; det kan man lave rammebetingelser for. Det bidrager Dansk Folkeparti ikke med, når man har et forslag til vedtagelse som det, der ligger her; det flytter intet.

Det er det, der er så afgørende, nemlig at man over hele landet sikrer, at der er betingelser, så virksomhederne kan eksistere, kan udvikle sig. Det synes jeg man virkelig skulle tænke på i Dansk Folkeparti. Det er jo derfor, det er af så afgørende betydning for folk i Jylland, at de har mulighed for at få et job, også i morgen, også om et år, men det har de ikke, hvis ikke man sørger for, at infrastrukturen er på plads. Og der er intet sket i de 6-7 år, hvor Dansk Folkeparti har støttet regeringen på det område – intet sket – der, hvor der er brug for det.

Kl. 13:16
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.

Kl. 13:16
Hans Kristian Skibby (DF):
 Altså, mig bekendt har vi sådan set aldrig puttet så mange penge i offentlig infrastruktur, som vi gør i de her tider. Vi har aldrig bygget så meget, vi har aldrig lavet så mange motorvejsprojekter, vi har aldrig haft så megen diskussion om en broforbindelse til Femern og alt muligt andet. Det, som hr. Jens Peter Vernerisen kommer med her, er simpelt hen forkert.

Jeg vil gerne igen anholde den påstand, der kom om, at to tredjedele af Jylland er fraflyttet erhvervsmæssigt. Altså, jeg tror, at mange af dem, der har erhverv i de områder i Danmark og specielt i Jylland, griner sådan lidt, hvis de hører den her debat. Sådan er det jo altså ikke. Vi kan faktisk dokumentere, at der er flere beskæftigelsespladser, også i yderegnene af Danmark, end der tidligere har været. Og så vil jeg jo også gerne igen minde om, at problemet faktisk er blevet mindre i den tid, vi har haft det nuværende regeringsflertal, end da vi havde et socialdemokratisk flertal igennem de forudgående 10 år. Så jeg synes måske, at man skulle prøve at gribe lidt i egen barm og så spille positivt med frem for bare at være negativ.

Kl. 13:17
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Tak til ordføreren. Hr. Flemming Bonne som ordfører.

Kl. 13:17
 (Ordfører)
Flemming Bonne (SF):
 Modsat ministeren vil jeg forsøge at give et lidt mere realistisk billede af den regionale udvikling. Det er en, synes jeg, meget uambitiøs redegørelse, regeringen præsenterer her i dag. I virkeligheden forsøger man at tegne et skønmaleri af den regionale udvikling på baggrund af stort set et element, som ikke har bund i en bevidst regionalpolitisk satsning.

Jeg tænker her på den generelle vækst, som hele det danske samfund har været hjulpet frem af gennem de sidste 10 år, og som alt andet lige har medvirket til et generelt løft i beskæftigelsen også i udkantsområderne. Men det generelle billede er stadig, at beskæftigelsesraten endog er meget lavere i landets udkantsområder. Fraflytningen fortsætter mange steder, og kommunerne i disse områder er kendetegnet ved at have skatteprocenter, som ligger et pænt stykke over

landsgennemsnittet, 5-7 pct. over, og et kommunalt serviceniveau, som langt fra er prangende.

På de centrale velfærdsområder folkeskole, børnepasning og ældreomsorg har disse kommuner kun råd til at bruge mellem 93 og 95 pct. af, hvad en gennemsnitskommune bruger. Det vil sige, at disse kommuner stadig er præget af høj skat og lav service, så selv om velfærdsministeren i sin redegørelse peger på, at finansieringsreformen har givet disse kommuner et løft, er det generelle billede stadig temmelig trist.

For nylig konkluderede Ugebrevet A4 da også, at gabet mellem kommunernes økonomiske muligheder kun er mindsket marginalt. Det er stadig sådan, at hovedstadskommuner skummer fløden, og provinskommuner protesterer – og man må sige med en vis ret, for før reformen havde den rigeste kommune i Danmark årligt 13.600 kr. mere end den fattigste kommune at købe service for, vel at mærke pr. indbygger. I dag opgør ugebrevet forskellen mellem den rigeste og fattigste kommune på 13.300 kr. Spændet mellem top og bund er altså indsnævret med blot 300 kr. pr. indbygger.

Samtidig oplever man en stadig stigende centralisering, og man ser væksten klumpe sig sammen i tre større vækstmråder: i hovedstaden, Trekantområdet og omkring Århus. Det er en vækst, som ikke kun opstår som følge af de generelle markeds kræfter, men den understøttes også bevidst af regeringen i forhold til placeringen af en lang række væsentlige servicetilbud til borgerne.

Et eksempel er sundhedsydelse. I forbindelse med den regionale debat om akutplanlægning rundtomkring i regionerne har regeringen bevidst arbejdet for udtynding eller helst nedlæggelse af en lang række mindre sygehuse rundtomkring i landet. I SF anerkender vi behovet for og nødvendigheden af en vis specialisering, men den igangværende strukturrationalisering nedlægger snart sagt revl og krat. Og de, som det endnu ikke er lykket at nedlægge, tages nok i anden runde, når Erik Juhl-udvalget tager rundt og fordeler pengene til de kommende sygehusinvesteringer.

Den øgede centralisering har selv sagt været med til at styrke affolkningen af landets yderdistrikter, men også til at presse dem, der blev boende til at søge arbejde stadig længere væk. I redegørelsen understreges det, at pendlingen de sidste 10 år er steget med 4 procentpoint, men dette har desværre ikke medført øget fokus på pendlernes vilkår.

Fra visse af yderområderne er daglig pendling på 4 til 5 timer ikke usædvanligt, og vilkårene, hvorunder man bliver transporteret, er ikke forbedret de sidste 20-30 år. Der er tale om gamle, slidte vogntog, som sjældent kommer til tiden, og slidte enkeltsporede skinnelegemer, så togene snegler sig af sted. Eller også henvises man til at sidde fast i motorvejskøer i hele eller halve timer. Den eneste forbedring, disse pendlere har oplevet de sidste mange år, er de milde vintre, men det kan de vel kun takke Vorherre for – eller også kan man måske her tale om en positiv effekt af klimaændringerne.

Der vil kunne vindes meget, hvis vi havde modet til at flytte lidt rundt på arbejdspladserne og sørge for, at pendling kunne gå begge veje. I virkeligheden burde ingen kunne tvinges til at pendle mere end højst 2½ time pr. dag. Det ville være et gevaldigt plus for børnefamilierne, som så kunne få mere tid sammen med børnene og måske også få mere tid til at få nogle flere børn.

Kl. 13:23

Men her må man sige, at regeringens nidkære arbejdsmarkedspolitik trækker i modsat retning. Der er tale om en retning, som har fået et ekstra vrede, efter at man har skærpet reglerne for at modtage dagpenge i forbindelse med deltidsbeskæftigelse. Denne ændring rammer især borgere i mange af udkantsområderne, hvor man i store perioder af året kun kan finde deltidsbeskæftigelse. Fisk kommer f.eks. ikke ind i lige store stimer i tidsrummet fra 7 til 16, men det vil beskæftigelsesministeren måske også tvinge igennem.

En forudsætning for en fremadrettet regional udvikling er, at der er en bred palet af ungdomsuddannelser også i udkantskommunerne: gymnasier med udkantstilskud, erhvervsskoler med udkantstilskud, tekniske skoler med udkantstilskud, produktionsskoler samt nye, skæve uddannelser til den sidste gruppe af unge, som i dag ikke får en ungdomsuddannelse. Dette krydret med spændende ungdomskulturtilbud er det, som skal danne rammen for at holde nogle flere unge hjemme. For det er kun nye, spændende job, som efterspørges af unge veluddannede, som kan medvirke til fastholdelse og eventuel tilflytning. Men hvad byder regeringen ind med på dette område? Foreløbig ingenting.

Bosætning er alfa og omega for udkantsområdernes vækst og udvikling – også selv om vi fik IC4-tog ud at køre i hele Danmark. Ja, undskyld, jeg ved godt, at det er fuldstændig urealistisk, men Danmark er nu engang således sammensat

rent geografisk, at vi ikke kan satse på pendling alene. Bl.a. derfor er det skuffende, at det eneste redegørelsen nævner om boliger, er nedrivning af gamle huse på landet og opførelse af plejeboliger, og det er der altså ikke meget udviklingspotentiale i. Mens København jagter billige boliger, kunne det måske være interessant at skabe rammer for liebhaverejendomme i udkantsområderne til styrkelse af deres skattegrundlag.

I SF efterlyser vi en meget mere dynamisk tilgang til udvikling af randområderne. Den kunne passende starte med en politisk enighed om, at det skal være godt at leve, bo og arbejde og uddanne sig, uanset hvor i landet man bor.

Samtidig skulle vi have en overordnet national handlingsplan, som viser vejen, og som planlægger de nødvendige statslige investeringer i infrastruktur, nye statslige job og nye uddannelser, som skaber gode rammer for bosætning. Det burde være den regionalpolitiske dagsorden. Det burde være den dagsorden, vi kunne enes om i Folketinget. Lad os derfor starte med at vedtage en uvildig undersøgelse af, hvad der skal til for at vende udviklingen.

Lad mig slutte med at sige, at vi er Folketing for hele landet, og vi må vel være enige om, at vi er i stand til at sprede væksten, så hele landet får gavn af den. Kan vi ikke det, må vi i det mindste sikre, at der sker en ordentlig fordeling af økonomien.

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Erling Bonnesen (V):

Med den generelt positive udvikling, vi ser i samfundet, er det jo svært at bevare pessimismen, men som jeg hørte, blev der gjort nogle forsøg på det. Jeg vil godt sådan lidt nærmere ind på det. Når vi prøver at se på udviklingen i lønforhold og ledighed, så er det jo en klar konklusion i redegørelsen, at lige præcis de to forhold, som er meget vigtige, er blevet mindre i løbet af årene. Det er jo rigtig gode resultater, som sådan set lige præcis leverer svarene på mange af de spørgsmål, som ordføreren selv havde med, så var det ikke værd at glæde sig over, at lige præcis forskellene i ledighed og lønudvikling er blevet mindre i de regionale områder i Danmark?

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:27

Flemming Bonne (SF):

Jeg tror, vi alle sammen glæder os over den generelt positive udvikling, landet har været inde i gennem de senere år. Når vi diskuterer regionalpolitik, så gør vi det, fordi vi anerkender, at der er nogle skævheder i dette land. Det er altså ikke alle områder af landet, der har haft andel i den vækst og i den udvikling, og det er det, vi gerne skulle nå frem til i den her debat i dag.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:27

Erling Bonnesen (V):

Når vi så tager fat på lige præcis det sidste, som ordføreren nævner, er det så ikke godt, at der allerede er sat en lang række reformer i gang, f.eks. vækstfora, regionale udviklingsplaner, som lige præcis giver de lokale regionale ildsjæle mulighederne for at fremme deres egne ønsker, tanker og ideer? Det er sådan set det, der er fuld gang i som en overbygning på og videreførelse af den positive udvikling, vi ser i samfundet. Er det ikke godt?

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Flemming Bonne (SF):

Jeg bliver nok nødt til at sige, at vi ikke har fået nogen evaluering af de regionale vækstfora, men efter min opfattelse og det, jeg iagttager, så er det sådan, at vækstforaene på nuværende tidspunkt ikke har skabt en eneste ny arbejdsplads. Det kniber gevaldigt med at få det private erhvervsliv til at gå mere aktivt ind i arbejdet med at skabe den regionale vækst.

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som ordfører.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Efter næsten dommedagsagtige teorier vil jeg prøve at sprede lidt solskin.

Danmark er jo mulighedernes samfund. Det er en konservativ kongstanke at medvirke til den regionale udvikling nu og på langt sigt. Det skal føre til mindre ulighed i service, beskæftigelse, økonomiske vilkår, uanset hvor i landet man befinder sig. Det kommer ikke af sig selv.

Det sker ikke over en nat. Der skal et langt, sejt træk til.

Vi glæder os over i Det Konservative Folkeparti, at det allerede nu fremgår af opgørelserne og af ministerens redegørelse, at vi er godt på vej til at opfylde de målsætninger om mindre regional ulighed, vi har sat som mål. I regeringens levetid er de regionale forskelle i ledighed og indkomst blevet stadig mindre.

Vi har den fornøjelse, at vi har kunnet gøre op med den vante forestilling om en høj ledighedsprocent i udkantsområderne. Mange udkantsområder har i dag en ledighedsprocent, som ligger tæt på landsgennemsnittet. Det synes jeg ikke vi har hørt meget om fra oppositionen i dagens debat.

Kommunalreform og finansieringsreform har forbedret grundlaget, for alle kommuner har en økonomi og faglig bæredygtighed til at kunne levere en offentlig service på et højt niveau. De gode resultater må selvfølgelig ikke blive en sovepude; indsats og fokus skal fastholdes.

Regeringen har bl.a. indgået regionale partnerskabsaftaler om vækst og erhvervsudvikling med de regionale vækstfora med henblik på at udfolde globaliseringsstrategien, så der skabes vækst i alle egne af landet. Der igangsættes fortsat nye initiativer, som skal forbedre samarbejdet mellem videninstitutioner og erhvervsliv.

Regeringen har ligeledes iværksat tiltag, der specifikt er rettet mod at løse problematikker i udkantsområder, som eksempelvis det særlige udkantstilskud for almene gymnasier og den nylig fastlagte udmøntning af de EU-finansierede programmer i perioden 2007-2013.

Desuden bidrager indsatsen under landdistriktsprogrammet til at styrke vækst og udvikling i landdistrikterne og yderområderne. De senere års positive tendenser i dansk økonomi har smittet af på den regionale udvikling. Det er ikke bare ledigheden, det går godt med. Det gælder også indkomstudviklingen, hvor de regionale forskelle bliver mindre og mindre. Den udvikling truede med at gå i stå, og det tegnede endda til at ville gå den modsatte retning for 5-10 år siden, men tendensen mod en særlig positiv udvikling i udkantsområderne er blevet forstærket de senere år. Øget pendling til arbejdet bidrager i høj grad til de kommunale indkomstforskelle. De sidste 10 år er pendlingen øget med 4 pct. I dag er der 36,6 pct., der arbejder uden for deres bopælskommune. Der er færre pendlere i yderområderne, men stigningen er på samme niveau som i resten af landet.

Den positive udvikling i ledigheden gør, at en af de største udfordringer i de kommende år bliver at rekruttere tilstrækkelig arbejdskraft. Det gælder både den private og den offentlige sektor. Der er allerede udfordringer, og de bliver ikke mindre, når den erhvervsaktive andel af befolkningen mindskes de kommende år. Den udfordring gælder hele landet, og der kan ikke observeres markante regionale forskelle i mangelen på arbejdskraft. Både vækstområderne i Østjylland, Trekantområdet og på Sjælland samt udkantsområderne har statistisk set tilsvarende udfordringer med hensyn til rekruttering.

En anden vigtig udfordring er at sikre en positiv befolkningsudvikling, som desværre ikke på samme måde er ligeligt fordelt blandt regionerne. Kommunalreformen og finansieringsreformen har forbedret grundlaget for, at også udkantskommunerne har mulighed for at tilbyde en god offentlig service for deres indbyggere, men de mange regionale erhvervs- og vækstpolitiske initiativer søger at etablere fornuftige beskæftigelsesmuligheder i hele landet.

Kommunalreformens ikrafttræden har budt på mange udfordringer, men den generelle vurdering er, at kommunerne, de nedlagte amter og regionerne og de berørte statslige institutioner har sikret en smidig og effektiv overgang til en ny struktur. På grund af den korte levetid er det svært at give håndfaste konklusioner om reformens regionale konsekvenser.

Kl. 13:33

Velfærdsministeriet offentliggjorde i februar resultaterne af en analyse, der har undersøgt konsekvenserne af skolelukninger i landdistrikter. Undersøgelsen viste først og fremmest, at skolelukninger ikke er årsag til lokalområdernes tilbagegang, men nærmere et resultat af en forudgående tilbagegang. Interessant oplysning. Det er karakteristisk for disse områder, at de har haft en negativ befolkningsudvikling i en længere periode frem mod skolelukningen. Tilrettelæggelsen af den lokale struktur er kommunalbestyrelsens ansvar, men regeringen har fremsat et lovforslag, der giver kommunerne større frihed til at organisere et bæredygtigt skolevæsen i overensstemmelse med de lokale forhold.

Finansieringsreformen, som blev vedtaget som følge af kommunalreformen, tager højde for den nye opgavefordeling og den nye kommuneinddeling. Finansieringsreformen indebærer herudover et højere udligningsniveau, der primært kommer de vanskeligt stillede kommuner til hjælp. Udligningen mellem kommunerne

er ikke fuldstændig, men finansieringsreformen har betydet, at der er sket en udjævning kommunerne imellem med hensyn til muligheden for at levere den samme service med ensartet skatteprocent. Der er afsat 180 mio. kr. til særlig vanskeligt stillede kommuner, som tildeles efter ansøgning.

Regeringen har iværksat en række andre initiativer, der skal sikre gode vilkår for innovation og videnbaseret vækst i regionerne. Regeringen iværksatte sidste år et program for brugerdriven innovation, hvorunder der gives tilskud til en række projekter, som udvikler nye produkter, serviceydelser, koncepter på grundlag af bedre kendskab til kunderne og brugernes behov. Regeringen har indgået partnerskabsaftaler, som jeg nævnte i indledningen, om vækst og erhvervsudvikling med de regionale vækstfora.

Danmark er tildelt ikke mindre end 512 mio. kr. fra EU i strukturfondsperioden 2007-2013, og indsatsen er målrettet til understøttelse af regeringens globaliseringsstrategi, som har fokus på uddannelse, iværksætterier, innovation og anvendelse af ny teknologi. I 2007 har de seks vækstfora igangsat mere end 200 konkrete initiativer og prioriteret for næsten 1 mia. kr., som alt sammen skal blive til gavn for vækst og erhvervsudvikling i hele landet og altså også udkantsområderne. De fem regionale vækstfora, som blev etableret i 2007 skal igennem deres arbejde søge at understøtte de regionale erhvervsudviklingsstrategier for også på den måde at bidrage til de regionale initiativer.

Så har vi den regionale IKT, Informations- og Kommunikationsteknologi. Den satsning skal styrke forskning og udviklingssamarbejde med erhvervslivet. I forhold til små og mellemstore virksomheder er der i regi af godkendte teknologiske serviceinstitutter iværksat en lang række projekter, som bl.a. omhandler regionale innovationsagenter og vidempiloter.

Vi er i Det Konservative Folkeparti tilfredse med de foreløbige konklusioner og resultater, og vi ser frem til et stort udbytte af de mange, mange tiltag, der her er beskrevet, og som er iværksat, og de projekter, som er igangsat. Vi takker ministeren for en grundig og kompetent redegørelse, og vi støtter det forslag til vedtagelse, som hr. Erling Bonnesen læste op i indledningen.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Hr. Mike Regarth siger, at kommunalreformen og finansieringsreformen har været årsag til, at man nu har gode serviceydelser ude omkring i kommunerne. Nu fik vi jo redegørelsen her i samme uge, som de kommunale chefer gik ud og sagde, at servicen var blevet dårligere, siden kommunalreformen trådte i kraft. Det kan man sige er to påstande, som står over for hinanden. Vil hr. Mike Regarth være med til, at vi kommer tættere på det i en analyse, der kan forklare, hvad der er op og ned på det her?

Det er jo helt tydeligt, at vores verdensbilleder er utrolig forskellige. Vi kan jo høre, at nogle synes, at det hele går rigtig, rigtig fint derude, at servicen har det godt, og at kommunalreformen lever op til det, vi havde forventet, og så er vi nogle andre, der får tilbagemeldinger, der siger, at det her altså er rigtig svært, at kommunerne ikke har noget råderum, og at der sker forringelser derude.

Vil hr. Regarth være med til, at vi laver sådan en undersøgelse, så vi kan finde ud af, hvad der er op og ned på det?

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Mike Legarth (KF):

Jeg mener ikke, det er nødvendigt at lave en undersøgelse af det. Jeg tror, det er fuldstændig naturligt, at en så stor omvæltning af det kommunale system og tiltrædelsen af kommunalreformen gør, at de første år er en lille smule usikre, for der har man ikke fået skaffet de gevinster, der kan skaffes, og skabt de stordriftsfordele, der er. Det har været en kæmpeopgave, og jeg synes, at de kommunale medarbejdere og byrødderne derude i byrådene så absolut har klareret opgaven glimrende, og jeg er helt sikker på, at man får prioriteret den økonomi, man har, så man får styr på både servicen og udgiftsniveauet i fremtiden.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lise von Seelen.

Kl. 13:39

Lise von Seelen (S):

Jo, men jeg synes, det lyder fuldstændig hult. For lige før sagde hr. Regarth, at reformen var årsag til, at der var gode ydelser derude i kommunerne, og nu siger hr. Regarth, at der ikke er noget at sige til, at cheferne siger, at der er sket

Kl. 13:37

serviceforringelser, fordi man ikke kan hente de gevinster på så kort tid.

Så jeg synes, at man – lige præcis fordi der i de budskaber, jeg hører fra ordføreren, er tvivl – jo kunne spørge, om vi så ikke har brug for at vide mere om dem, der har fortalt os, at der er serviceforringelser i kommunerne. Det er altså cheferne for kommunerne, det er ikke små interesseorganisationer, det er de folk, som sidder og har det samlede overblik over de serviceydelser, der skal gives i kommunerne, der har fortalt os det. Ville det så ikke være en nyttig viden at få ved at komme tættere på det og finde ud af noget mere om det her?

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Jeg skal for god ordens skyld sige, at ordføreren hedder Mike Legarth.

Kl. 13:40

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand.

Det korte svar er, at jeg synes, at der er fuldt overblik over det her, det er fuldt gennemskueligt, og det er helt naturligt. Hvis man sammenligner med det private erhvervsliv, hvor to virksomheder fusionerer, varer det også et par år, inden tingene falder på plads og alting virker optimalt. Sådan er det også med kommunerne. Så vi er godt på vej.

Det, jeg hæfter mig ved, er, at når der laves brugerundersøgelser, ligger tilfredshedssvaret på, så vidt jeg husker mellem 84 og 92 pct. – det er i hvert fald meget, meget tæt på det – og det er den brugertilfredshed, der er derude. Så vores borgere er ganske godt tilfredse, det skal vi glæde os over, og jeg siger tak for indsatsen til dem ude i kommunerne, for man gør det jo glimrende på mange fronter.

Kl. 13:40

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Lise von Seelen har fået begge sine korte bemærkninger, så vi går videre. Den næste er hr. Orla Hav.

Kl. 13:40

Orla Hav (S):

Jeg skal bare have opklaret et par ting:

Den ene er, at hr. Mike Legarth fremhæver, at beskæftigelsen er høj og ledigheden lav. Kunne det ikke hænge sammen med, at de områder i landet, som mister arbejdspladser, jo afgiver dem til der, hvor magneterne er, og dermed er det lettere at opfylde kravet om arbejdskraft i de områder, hvor der er tilbagegang, og dermed ser

statistikken for beskæftigelse og ledigheden pæner ud, end virkeligheden afdækker?

Det andet er, at hr. Mike Legarth henviser til, at regeringen har gennemført et udkantstilskud til uddannelsesinstitutionerne. Det gælder dog alene for det almene gymnasium. Vil der være vilje til at se på at indføre samme mekanisme for hhx og htx, så man får nogle reelle uddannelsesmuligheder for de grupper af unge, som er mere minded for den type uddannelser?

Så skal jeg bare som det allersidste sige: Er et »bæredygtigt skolevæsen« forvarslet for de skolelukninger, som vil udløse en »stor tilfredsaktionsaktion« fra mange borgere rundt omkring i det her land?

Kl. 13:42

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:42

Mike Legarth (KF):

Jeg vil starte med at forholde mig til ledigheds-spørgsmålet. Jeg sagde jo i min tale, og vi har også hørt det tidligere i hvert fald fra samtlige ordførere fra regeringen og dens støtteparti, at ledigheden generelt er faldet i vores land. Derom er der sikkert ingen tvivl. Men det er også blevet forbedret regionalt.

Så er der enkelte områder, vi gerne vil gøre det endnu bedre i, og det er selvfølgelig det, vi skal bruge vores kræfter og ressourcer på og have fokus på i fremtiden, men under et er det jo meget tilfredsstillende, og jeg redegjorde detaljeret for det i min tale. Så på den konto synes jeg at det går rigtig godt, og det synes jeg man skulle fokusere lidt mere på i stedet for at hænge sig i de enkeltområder, der har haft problemer. Dem har vi jo fokus på, der er jo søsat en række initiativer til at forbedre det.

Vi er jo også enige om, at vi skal gøre endnu mere for infrastrukturen, og det er vi jo godt i gang med, og vi kommer med en ny plan, for fremkommeligheden har en stor betydning og pendlingen har en stor betydning. Jeg synes jo, at det er helt fremragende, at folk er villige til at køre langt for at have det ønskearbejde, de har, til en god løn, og så er de villige til at køre langt for at bo regionalt. Det er jo alt sammen frivilligt og derfor meget tilfredsstillende.

Kl. 13:43

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Orla Hav for en kort bemærkning.

Kl. 13:43

Orla Hav (S):

Jeg håber sandelig, at det med frivilligheden er tilfældet; for ellers vil pendlingen jo være første varsel om, at næste generation vælger at bosætte sig andre steder.

Jeg fik ikke et svar på spørgsmålet om det, hr. Mike Legarth kalder et bæredygtigt skolevæsen, og som kommunerne skal til at realisere. Er det forvarslet for de rationaliseringsgevinster, der nu skal indhentes ved skolelukninger?

Kl. 13:43

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Mike Legarth (KF):

Det kan jeg svare helt kort på: Nej, det er ikke et forvarsel om det.

Kl. 13:44

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Line Barfod. (*Medlemmet, der netop er gået op til formanden for at spørge, hvornår hun vil få ordet, må haste tilbage til sin plads i salen*). Sådan er det: Skæbnen indhenter altid den, der mindst fortjener det.

Kl. 13:44

Line Barfod (EL):

Det er ikke altid til at vide, at der kommer så korte svar.

Jeg synes jo, det har været imponerende at se det her skønneri af, hvor godt det står til, og hvor skønt det er, at folk bare skal rejse langt. Betyder det også, at De Konservative mener, at det er fuldstændig rimeligt, hvis folk, der bor på Læsø og hidtil har arbejdet i fiskeindustrien, skal rejse til Vejle for at få arbejde dér som social- og sundhedsassistenter og skal rejse frem og tilbage hver dag, hvordan det så end skal kunne lade sig gøre fra Læsø? Eller tror hr. Mike Legarth, at der måske vil være nogle af dem, der bliver tvunget til at flytte fra Læsø, hvis de skal arbejde som social- og sundhedsassistenter i Vejle, som beskæftigelsesministeren ønsker, og at det så kan være svært at få nogle andre til at bo på Læsø – og tilsvarende i andre områder af landet, hvor man har problemet med, at arbejdspladser forsvinder, på grund af at de supplerende dagpenge bliver forringet?

Kl. 13:44

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Mike Legarth (KF):

Jeg har ikke nogen planer om at diktere nogen en vis pendlingstid, transporttid til og fra arbejde. Jeg synes, vi skal bruge alle vores ressourcer på at gøre det så attraktivt at skabe arbejdspladser, som vi overhovedet kan, både i byer og på landet, og det er jo det, vi gør. Så må folk jo selv vælge, hvordan de vil leve deres liv. Hvor langt de vil køre til deres ønskearbejdsplads, og hvordan de i øvrigt vil indrette deres liv, vil jeg ikke være med til at lægge nogen plan for.

Kl. 13:45

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Line Barfod.

Kl. 13:45

Line Barfod (EL):

Men det er jo det, hr. Mike Legarth gør. Når man går ind og fastlægger rammerne for folks liv, så de kommer til at miste 20.000 kr., 30.000 kr., 40.000 kr., 50.000 kr. om året i indkomst, har de muligheden for enten bare at sætte deres levestandard ned – og det er altså svært for rigtig, rigtig mange, fordi det er et ret stort beløb af deres økonomi – eller også kan de vælge at blive fuldtidsarbejdsløse, og det er der ingen af os der synes er særlig godt, eller de kan vælge at flytte fra det sted, hvor de bor, for at finde et fuldtidsjob et andet sted i landet.

Det er de rammer, hr. Mike Legarth er med til at stemme igennem; det er de rammer, som regeringen og Dansk Folkeparti vedtager at der er. Så det er fint nok at sige, at det er folks eget frie valg, men når man grundlæggende ændrer på de rammer, folk har for at træffe valget, er man jo også med til at vise, i hvilken retning man ønsker det skal gå.

Kl. 13:46

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:46

Mike Legarth (KF):

Nu har fru Line Barfod jo ikke nævnt, hvad det er for problemstillinger, hun her påpeger. Er det de supplerende dagpenge, der hentydes til? For en anden gangs skyld ville det måske være godt at orientere mig om det, så jeg ved, hvad det er, jeg skal svare på. Det gør jeg så gerne.

Altså, jeg starter med at sige: Det Konservative Folkeparti vil ikke være med til at trække noget ned over hovedet på folk. Vi skaber muligheder for folk. Og så er der det her med, at man minimerer antallet af supplerende dagpenge. Vi fjerner dem jo ikke, antallet er blevet

mindre, og det er for at motivere arbejdsgiverne til at planlægge bedre. Vi er jo et konservativt parti, der normalt tager erhvervslivets interesser meget seriøst, og det gør vi også i dag. Men vi synes også, at vi har set, at der her er en uhenigtsmæssig høj anvendelse af supplerende dagpenge, og derfor ville det være bedre at skabe nogle fuldtidsstillinger ud af det, og det er det, det her forslag går ud på.

Kl. 13:47

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Flemming Bonne.

Kl. 13:47

Flemming Bonne (SF):

Jeg vil gerne køre lidt videre med noget af det, hr. Mike Legarth var inde på omkring udligning og udjævning af skatte- og serviceniveauer som følge af kommunalreformen. Er hr. Mike Legarth enig i, at hvis der skal være en mulighed for, at udkantsområderne kan få en øget bosætning og dermed skabe øget vækst, skal der være lige konkurrence eller nogenlunde lige konkurrence imellem kommunerne?

I dag forholder det sig sådan, som jeg var inde på i min ordførertale, at udkantsområderne typisk har højere skat og lavere serviceniveau end landsgennemsnittet. Det er ikke noget godt udgangspunkt for konkurrence med de kommuner, der ligger lige midt i smørhullet, lige midt i vækstområderne. Vil hr. Mike Legarth være med til at prøve at finde veje til, at vi kan vende den udvikling?

Kl. 13:48

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:48

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, at vi i Det Konservative Folkeparti har været med til at skabe mulighed for at udligne de ting, sådan at det bliver muligt at have en ensartet service til samme skatteprocent.

Og så er det jo, at der er regionale forskelle. Det har vi set, det har vi talt om i lang tid nu, og det må vi forsøge at minimere betydningen af. Men de enkelte byråd kan jo også gøre meget selv for at prioritere, for at skabe forskel på, hvordan deres kommune klarer sig i kampen om borgere og erhvervsliv.

Der har jo altid været en lang og sej konkurrence om at tiltrække erhvervsliv og borgere til sin kommune. Nogle, også i udkantsområderne, klarer sig rigtig godt, mens andre tilsvarende kommuner ikke klarer sig så godt. Det er jo, for-

di det ene byråd nogle gange gør det lidt bedre end det andet, og det er der en gevinst ved.

Den konkurrence, den selvstændighed og den prioriteringsopgave skal vi ikke tage fra folk. Men vi skal skabe så ens betingelser som muligt for kommunerne, og det er det, hele vores indsats går ud på.

Kl. 13:49

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Flemming Bonne, en kort bemærkning.

Kl. 13:49

Flemming Bonne (SF):

Jeg skal gøre det meget kort. Jeg skal spørge, om hr. Mike Legarth så synes, at det er o.k., at situationen i dag er den, at udkantsområderne har en skat, der er 5-20 pct. højere end landsgennemsnittet, og et serviceniveau, som ligger på 93-95 pct. af en landsgennemsnitskommune. Er det godt nok? Er det lige konkurrencevilkår?

Kl. 13:49

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:49

Mike Legarth (KF):

Hvis vi prøver at fokusere på, hvad der er sket siden kommunalreformen og den nye finansieringsaftale, så var der nogle, der fik flere penge til rådighed, og de ville så principielt kunne levere den samme ydelse som tidligere og sænke skatten, men det gjorde de ikke. De hævdede til gengæld serviceniveauet. Og så var der andre kommuner, som gjorde det diametralt modsatte. De havde et for højt serviceniveau i forhold til de indtægter, de havde til rådighed, og i stedet for at sænke og indpasse serviceniveauet i forhold til det hævdede de skatterne. Det var dér, økonomien kom ud af kurs, og det er den prioriteringsopgave, vi nu skal have styr på ude i kommunerne i årene fremover.

Kl. 13:50

Første næstformand (Svend Auken):

Og så er det hr. Bornhøft.

Kl. 13:50

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg kunne forstå på den konservative ordfører, at når man havde lavet de her ændringer i de supplerende dagpenge, var det udelukkende for at motivere arbejdsgiverne. Jeg vil derfor gerne spørge den konservative ordfører: Havde det så ikke været mere rimeligt at rette indgrebet imod arbejdsgiverne i stedet for de lønmodtagere, som nu bliver ramt? Er det en overvejelse, som De Konservative har gjort sig, nemlig at rette deres indgreb mod dem, som de rent faktisk gerne

ville motivere, i stedet for at det bare går ud over nogle andre?

Kl. 13:51

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:51

Mike Legarth (KF):

Nu er det jo Kommunaludvalget, der har den her debat i dag om regionalpolitik, og ikke Arbejdsmarkedsudvalget, og jeg har i hvert fald fuld tillid til, at beskæftigelsesministeren sammen med sit hold og vores arbejdsmarkedsordførere får løst de her problemer.

Men jeg kan da godt tilkendegive, hvad der er min personlige holdning til det. Den er, at vi jo kunne konstatere, at der var en række mennesker, der gik på supplerende dagpenge i en lille procentdel af tiden. Det var ikke hensigtsmæssigt – vi ville gerne skabe faste arbejdspladser – og det motiverede ikke arbejdsgiverne til at planlægge så godt som overhovedet muligt for at udnytte den medarbejderstab, de havde.

Det er motivationsfaktoren, og det kan man spørge mig om hundrede gange, men det er vores indgangsvinkel til at medvirke til at foreslå den løsningsmodel.

Kl. 13:52

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Karl Bornhøft.

Kl. 13:52

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg kan forstå, at der jo intet er, der ikke fungerer optimalt i øjeblikket, og hvis der endelig skulle være noget, der ikke fungerer helt optimalt, så har regeringspartierne styr på det. Jeg kunne så godt have lyst til at spørge opfølgingsvis: Der skulle vel ikke være en enkelt ting, som ordføreren kunne komme i tanke om der måske alligevel skulle arbejdes med? Er det en mulighed, eller er det kun en teoretisk mulighed?

Kl. 13:52

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:52

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, det er et underligt spørgsmål at stille, eftersom jeg lige har holdt en tale på en 8-9 minutters længde, som beskrev de ting, der er løst, og de ting, der endnu ikke er løst, og som vi skal fokus på i fremtiden.

Jeg har jo nævnt en række ting, men jeg synes generelt, at det går fremragende, og at der er fremgang stort set over hele linjen. Det synes jeg er meget, meget positivt, men som jeg sagde, er

vi ikke færdige. Det må ikke blive en sovepude, det er et langt sejt træk, og der er lang vej til den optimale målsætning.

Kl. 13:53

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:53

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at hr. Mike Legarth brugte ordet hensigtsmæssigt om de nye regler for supplerende dagpenge. Jeg vil gerne spørge hr. Mike Legarth, om han mener, at det er hensigtsmæssigt for de arbejdsløse, for det nordjyske område, for det nordjyske erhvervsliv, hvis beskæftigelsesministeren får held med sit projekt, som handler om, at mennesker, som arbejder i fiskeindustrien i Hirtshals i dag, tager til Vejle og bliver ansat som SOSU-medarbejdere.

Kl. 13:53

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:53

Mike Legarth (KF):

Jeg vil håbe, at man i det regi finder en passende løsning på det, og jeg er også sikker på, at bundlinjen bliver, at det vil være til gavn for langt de fleste. Der er måske nogle enkelte, der får en pris at betale, men den opvejes langt af de fordele, der kommer ud af forslaget.

Kl. 13:54

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Per Clausen, en kort bemærkning.

Kl. 13:54

Per Clausen (EL):

Hvis vi nu er i den situation, hvor vi snakker om, at der skal være en lige udvikling rundt omkring i Danmark, og at det er regionalpolitiske hensyn, vi skal tage, vil jeg bare spørge hr. Mike Legarth, om han ikke er enig med mig i, at hvis vi nu tager et udgangspunkt, der handler om at sikre udvikling i regioner som f.eks. Nordjylland – Hirtshals og også Skagen kunne nævnes som eksempler – så vil det, som handler om at forringe mulighederne for supplerende dagpenge, få den modsatte effekt og svække de regioner, der måske i forvejen har svært ved at få etableret rigtige, faste fuldtidsstillinger.

Kl. 13:54

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:54

Mike Legarth (KF):

Nej, det er jeg ikke enig i.

Kl. 13:54

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så siger vi tak til ordføreren. Så går vi videre, og den næste ordfører er hr. Johs. Poulsen.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Som man kan se på formandens inciterende rytmiske bevægelser, så er der jo herlig musik udenfor, og vi er vist endda også inviteret ud og danse, så man kunne sikkert godt finde på andet at lave end at stå her lige nu, men vi har jo også en interessant debat her om et emne, som er meget vigtigt, nemlig hvordan vi kan sikre, at der sker en fornuftig og ligelig udvikling i alle dele af landet. Og i alt fald er det Det Radikale Venstres opfattelse, at det er et selvstændigt mål at sikre en ligelig udvikling økonomisk i alle dele af landet, men også at sikre en ligelig udvikling i en mere bæredygtig, bred forstand, en udvikling af både sociale og miljømæssige forhold og en udvikling af en sådan karakter, at man kan være tilfreds med, hvad der sker.

Der er en række forudsætninger set med vores øjne, der skal arbejdes mere intensivt med, end der har været hidtil, hvis det skal lykkes. Vi anerkender sådan set, at der på en række områder er taget initiativer i en række tilfælde også i forholdsvis brede aftaler her i Folketinget, men vi synes, det er en lidt underlig opfattelse af virkeligheden, hvis man siger, at nu er alt så i orden, og så er der ikke udfordringer nogen som helst steder længere. Vi ser, at der fortsat er en lang række udfordringer og i alt fald skal vi være overvågne over for udviklingen, hvis vi skal opnå positive indikatorer på en række af de elementer, der betyder meget for, at vi får det, som jeg nævnte som et selvstændigt mål, nemlig en ligelig og bæredygtig udvikling i alle dele af landet. Først er der det, som flere har været inde på, nemlig at vi har et rimelig bredt og nationalt tætmasket net af uddannelser. Ikke mindst i forhold til ungdomsuddannelser er det af helt afgørende betydning set med vore øjne, at man har tilbud i alle dele af landet, og at der er mulighed for også rent fysisk at kunne tage sin uddannelse i relativ nærhed af, hvor man vokser op og bor. Alt tyder på, at det giver et højere uddannelsesniveau, og vi ved også, at uddannelser har stor betydning for mulighederne for at tiltrække arbejdskraft og i det hele taget have udvikling overalt.

Også med hensyn til videregående og højere uddannelser synes vi, at det er væsentligt, at

man i alt fald ikke har alt for store afstande, og at der også der er en rimelig dækning i hele landet. Det er altså et helt afgørende punkt, uddannelsesspørgsmålet.

Vi er også enige med de ordførere, som har været inde på, at offentlig service bredt betraget er et nøgleelement i det at sikre fornuftig udvikling. Det gælder både den service, kommunerne står for, og det gælder også og ikke mindst på uddannelsessiden den service, som staten varetager.

Det tredje punkt, som vi anser for at være væsentligt i mulighederne for at skabe en ligelig og bæredygtig udvikling, er, at man har en infrastruktur, som også giver de forskellige landsdele adgang til både at flytte arbejdskraft og også at flytte varer og dermed mulighed for at have en erhvervsmæssig udvikling, som er tilfredsstillende. Det gælder både på jernbanesiden og på vejsiden, at der her ligger mange udfordringer foran os, og de, der ikke rigtigt har kunnet se flere udfordringer i debatten hidtil, synes jeg blot skulle kaste et blik på hele infrastrukturen. Her kan man rolig sige, at der ligger rigtig, rigtig store investeringer foran os, hvis vi skal leve op til, at alle dele af landet skal have del i den økonomiske udvikling.

Når man taler infrastruktur, er det måske også rimeligt at påpege it-infrastrukturen. I al fald er det vores opfattelse, at investeringerne i it-infrastruktur også er en forudsætning for at kunne have optimale udviklingsmuligheder.

Flere ordførere har været inde på det statslige engagement også på kulturområdet, og vi er også i Det Radikale Venstre af den opfattelse, at det fortsat er en statslig opgave på et overordnet plan at engagere sig i kulturinvesteringerne i alle dele af landet, og også her må vi jo sige, at der i hvert fald er elementer, der i øjeblikket trækker i den forkerte retning. Man har allerede i debatten berørt egnsteatersituationen. Vi ved godt, at der er dele af landet, som stilles betydelig ringere på teaterområdet som følge af de indgreb og reduktioner i refusionsprocenter, kulturministeren overvejer, samtidig med at man i de tættest befolkede dele af Danmark faktisk får bedre forhold og større statsligt engagement. I forlængelse af kulturinvesteringer kan man måske også mere bredt betragte det, man kalder oplevelsesøkonomien, og også her mener vi, at man har et statsligt ansvar.

Kl. 13:59

Det har ofte været sådan i debatterne om regional udvikling, at selve det at etablere fysiske

statslige arbejdspladser har været et stærkt symbol på, om man ville en ligelig udvikling, og det er der måske også fortsat en vis sandhed i, selv om vi sådan set ikke tror, at det er det eneste saliggørende eller det eneste afgørende især ikke at flytte store statslige arbejdspladser, men vi synes til gengæld, at det er vigtigt at have fokus på, når man etablerer nye statslige arbejdspladser, når man laver ændret struktur og lignende, at de meget vel kan placeres også uden for de allerstørste metropoler. Det er faktisk noget, som viser sig i mange tilfælde kan være en succes, og vi vil opfordre til, at man i Folketinget og selvfølgelig ikke mindst i regeringen, som nu direkte sidder med ansvaret, har de overvejelser inde i billedet, når der laves strukturændringer, og når man etablerer nye statslige arbejdspladser.

Vi mener også i forlængelse af det at skabe udvikling, at der jo er to meget væsentlige aktører, nemlig kommunerne og regionerne. Vi vil ikke i dag – ikke fra vores side i hvert fald – åbne en diskussion om, hvad det betyder for regionerne, at man ikke har skatteudskrivningsretten, vi vil bare påpege, at det er meget væsentligt, at kommunerne og regionerne i samarbejde får mulighed for at få stærkere redskaber til at skabe regional, økonomisk, erhvervsmæssig udvikling. Det er også et meget væsentligt element, herunder måske også det spørgsmål, som har optaget nogle, nemlig det, som man i hvert fald nogle steder har kaldt det glemte Danmark, nemlig landsbyer, som går i forfald med foruroligende hast, landsbyer, som er inde i en virkelig nedadgående spiral, og hvor der er akut brug for, at man sætter ind med hjælpeforanstaltninger. Der ser vi en nøgle i, at man fra statens side giver regionerne og kommunerne stærkere redskaber. Vi er da opmærksomme på, at velfærdsministeren er undervejs med et spædt tiltag på området, men vi tror rent faktisk, at det på det her felt er nødvendigt at prioritere nogle af de midler, som ligger andre steder, over i en mere direkte indsats for landsbyer i døds spiral.

Dermed også sagt, at det at skabe en ligelig udvikling i alle dele af landet og skabe en bæredygtig udvikling i alle dele af landet naturligvis også kræver, at der flyttes penge og fortsat flyttes penge fra de steder, hvor man har den stærkeste økonomiske vækst og de højeste indkomster, til de steder, hvor man har den laveste økonomiske vækst og de laveste indkomster. Det er ganske enkelt nødvendigt, og det kan man lige så godt sige ligeud. Vi mener også, at der er gjort tiltag de senere år, som går i den rigtige retning,

men vi vil da ikke nødvendigvis afskrive, at man ikke også i fremtiden har dette emne inde til en diskussion om, hvorvidt der kan skabes forbedringer.

Til sidst må vi sige, at når diskussionen er om, hvorvidt der er midler til stede, så må vi jo pege på, at ikke mindst det meget store felt, som er det tilskud, der i dag gives til landdistriktsområderne, ikke mindst i form af et direkte tilskud til landbrugsproduktion, jo er et felt, som har nogle muligheder indbygget. Vi har forskertset nogle af dem for et år eller halvandet siden, men der åbner sig nye muligheder for, også i fremtiden, at man rent faktisk kan flytte penge fra direkte støtte til landbrugsproduktion og over til udvikling af landdistrikter og landsbyer på forskellig vis. Der er altså masser af penge til stede, hvis den tilstrækkelige politiske vilje er til stede her i Folketinget til også på det felt at skabe en ændret udvikling, og her kunne man faktisk opnå meget. Det er jo et eller andet sted en lille smule grotesk, at vi er i en situation, hvor man har måske nogle af de højeste afregningspriser i mange, mange år på en række produkter fra landbruget, fortsat giver meget, meget høje tilskud. Vi vil da opfordre til, at man i langt højere grad udnytter alle de muligheder, der er inden for EU-systemet, for at flytte penge fra en direkte landbrugsstøtte til forskellige former for udviklingsstøtte i stedet for.

Kl. 14:03

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Som den forrige ordfører bemærkede, så er det jo skønt at høre musikken udefra og de mange mennesker, der er i konflikt for at sikre, at vi kan have en solidarisk velfærd fremover. Det synes vi er rigtig flot. Det ville være godt, hvis der var flere herinde, der også var optaget af det.

Jeg vil sige i forhold til regional udvikling, at den jo også hænger sammen med, om vi vil have et velfærdssamfund og et samfund, hvor vi tager os af alle mennesker i alle dele af landet, eller om vi vil have et samfund, hvor vi giver gode muligheder for dem, der bor i de større byer og kan klare sig selv – dem, der har råd til at køre i bil, hvis de vil bo uden for byerne, dem, der har råd til selv at betale for sygehus osv. og selv kan sørge for at komme derhen. Men til dem, som ikke har så mange penge, dem, som ikke har råd til en bil, dem, der ikke er i stand til

at transportere sig selv eller til deres børn hen til lægevagten, dem, der ikke har mulighed for at køre meget langt for at komme i storcentre, dem, der ikke har mulighed for at transportere sig langt til arbejdspladserne og uddannelsespladser osv. siger vi, at de må sejle deres egen sø, eller også, at de bare kan tage sig sammen og flytte ind til storbyen.

Jeg synes, det er en underlig holdning at have, men det er jo de valg, vi står imellem: om vi vil have et samfund, hvor vi skaber gode muligheder for alle i alle dele af landet, eller om vi vil have et opsplittet samfund – også i forhold til, hvor man bor henne. Det er jo på stort set alle områder sådan, at regeringen og Dansk Folkeparti gennemfører initiativer, som medfører en større og større centralisering, og som gør det sværere og sværere at bo uden for de større byer.

Så kommer man i de årlige debatter med pæne ord om, at man ønsker en ligelig udvikling af Danmark, og at man er imod en skæv udvikling, men det, man gennemfører i praksis, medfører det stik modsatte.

Samtidig har man jo beskåret demokratiet kraftigt, så det bliver sværere lokalt og regionalt at sikre en god udvikling, først og fremmest igennem den økonomiske spændetroje, som man holder kommuner og regioner i, men også ved, at man har lagt en række begrænsninger på, hvad kommuner og regioner har ret til. Lige i øjeblikket ser vi det jo helt grelt, at regionerne ikke selv har lov til at indgå en overenskomsttale med Sundhedskartellet, som kunne sikre det lønloft, som de behøver for at kunne sikre, at de kommer et skridt i nærheden af mandeløen til kvindefag. Det må regionerne ikke. De må ikke flytte penge fra vikarkontoen og bruge dem til at give et lønloft, for finansministeren vil ikke sige ja til en sådan aftale. Så der er ikke megen mulighed for at sikre nogle ordentlige vilkår for regionerne, der er ikke meget selvstyre i det her.

Vi synes hellere, man skulle se på, både hvordan vi sikrer et godt velfærdssamfund, og hvordan vi sikrer, at man kan bo overalt i landet. Det kræver også, at man regionalt får lov til at lave en sammenhængende planlægning i forhold til, hvor der er bolig, arbejde, uddannelse og trafik. Det kræver, at kommuner og regioner får ret til at bygge billige boliger, og får lov til at sikre, at trafikplanen hænger sammen med uddannelserne, så man f.eks. ikke oplever, at man ikke kan komme på gymnasiet, fordi der ikke er nogen bus, der passer med mødetiderne på gymnasiet, fordi der i dag er tale om, at det er to forskellige

instanser, der skal få det til hænge sammen, og de snakker ikke altid sammen.

Det handler om at skabe lokale arbejdspladser og ikke at fjerne grundlaget for lokale arbejdspladser, som regeringen og Dansk Folkeparti i øjeblikket gør ved at skære ned på de supplerende dagpenge. Det handler jo ikke, som det er blevet sagt af en del af ordførerne, om, at folk indretter sig på at gå på supplerende dagpenge. Nej, dem, vi snakker om – i fiskeindustrien, i havnene og mange andre steder – har jo fuldtidsarbejde, men kan blive sendt hjem, når det er dårligt vejr, eller de har nogle vilkår, der gør, at de bliver kaldt ind, når der er behov for dem. Det er jo ikke folk, der permanent er på deltid, men det er det, der er betingelsen, hvis man vil have nogle erhverv, som ikke har brug for alle hele tiden, fordi man må indrette sig efter vejret eller andre ting.

Det er dybt problematisk, at man ikke tager de pæne ord, man siger om regional udvikling, alvorligt, men faktisk laver en lovgivning, der direkte modvirker den.

Der er også her blevet sagt pæne ting om innovation og om, at vi skal skabe lokale arbejdspladser, men samtidig fører regeringen og Dansk Folkeparti jo en politik, som fuldstændig ødelægger erhvervsgrundlaget for en lang række små og mellemstore virksomheder. Når man går ind og centraliserer indkøbene for det offentlige og kræver, at stat og kommuner og regioner og institutioner skal købe hos nogle få store leverandører, så fjerner man hele grundlaget for de mange små og mellemstore virksomheder, som har det offentlige som en af deres største kunder. Man fjerner muligheden for den innovation, der hidtil har været i samspillet mellem det private og det offentlige, man ødelægger fuldstændig grundlaget for, at vi kan have lokale arbejdspladser. Også her går man stik imod de intentioner, som man siger at man har.

Kl. 14:09

Vi synes tværtimod, at man skulle give langt bedre mulighed for at skabe lokal innovation, at man skulle give langt bedre mulighed for, at det offentlige som den meget store aftager, det er, kunne gå sammen med lokale virksomheder og folk, der havde ideer, og sige: Lad os se på, hvad vi kan lave.

På fødevarerområdet er det fuldstændig oplagt at skabe lokale slagterier, mejerier, bagerier, grønsagspakkerier, og hvad der ellers er behov for. I stedet for at vi sender svin på langfart til et sted i Europa for at blive slagtet, synes jeg, at vi

skal skabe lokale slagterier, så de kan blive slagtet der. Så er der god dyrevelfærd og gode lokale arbejdspladser, oven i købet er det en god kvalitet kød, vi får, og det er bedre for miljøet og klimaet. Det samme kunne vi gøre på en lang række andre fødevarerområder, men det er bare slet ikke det, regeringen og Dansk Folkeparti er interesseret i. Man vil hellere have, at alt skal være så centraliseret som muligt, så man ikke har noget lokalt spillerum til at satse på at skabe nye arbejdspladser.

Det samme kunne ske på energiområdet. Der er masser af muligheder for at udvikle lokale arbejdspladser og udvikle virksomheder – det jo den måde, vi har fået hele vindmølleindustrien på – hvis det offentlige får lov at gå i forrest i forhold til at sikre vindmøller, solcelleanlæg, udvikling af miljøvenlige produkter, energibesparelser osv. Men her går man også ind og centraliserer så meget, som man overhovedet kan, og fjerner muligheden for, at der kan laves noget lokalt.

Så der er masser af områder, hvor man, hvis man ville, kunne sikre, at vi havde en god udvikling i Danmark, at vi havde en mulighed for at bo alle steder i landet. Større er vores land jo heller ikke, end at det sagtens kunne lade sig gøre. Desværre er det det stik modsatte, vi ser fra regeringen og Dansk Folkeparti. Og derfor er det nødvendigt, at vi prøver at arbejde i en helt anden retning end den, vi oplever i øjeblikket.

Kl. 14:11

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren.

Kl. 14:11

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes, det er utrolig positivt, at der er – oplever jeg – det store og meget ægte engagement i at sikre, at vi ikke får et land med en meget stor spredning i levevilkår.

Det er jo en problemstilling, som har præget lande som Danmark i mange årtier. Vi ved fra f.eks. Sverige og Norge, at det også er muligt at vælge forskellige veje.

I Sverige valgte man allerede for en del årtier siden – umiddelbart efter anden verdenskrig, tror jeg – at satse meget bevidst på en centralisering omkring de store byer, fordi man ligesom havde den vurdering, at det var den vej, udviklingen gik, og så kunne man lige så godt understøtte den.

I Norge valgte man en anden vej og satsede meget bevidst på at styrke udkantssområderne. Men selv om Norge i øvrigt har haft den her me-

get, meget bevidste politik og har satset utrolig meget på den, sker der alligevel også en centralisering i Norge. Og det er jo den udvikling – tror jeg godt, jeg kan sige – man kan iagttage i alle lande i Europa, i hvert fald i de fleste af dem.

Der ligger et meget stærkt udviklingstræk mod en centralisering omkring de store byer i de moderne samfund. Og det er vigtigt at spørge, hvordan vi kan modificere den udvikling. Vi kan sikkert ikke vende den, og det skal vi heller ikke, for vi ved jo, at der er innovationscentre og uddannelsescentre omkring de store byer. Men man kan modificere udviklingen sådan, at man stræber efter at lægge arbejdspladser, statslige arbejdspladser og uddannelsesinstitutioner – måske ikke altid lige på den yderste ø – men på et sted imellem. Og vi kan jo se, at der også er mulighed for at vende en udvikling. Selv om mange ordførere har sagt, at det, der er sket, ikke er nok, så er det jo en uomtvistelig kendsgerning, at de tal, der har kendetegnet udviklingen, peger i retning af en faldende ledighed og en større udjævning af serviceniveauerne områderne imellem – og det er jo grundlæggende positivt.

Jeg hører så et engagement til, at vi også skal fastholde den positive udvikling og sikre, at den helst går endnu længere, og at vi også får bremset befolkningens afvandring fra nogle af udkantssområderne. Det har man, sådan som det er foregået, kunnet finde ud af at håndtere, men vi skal bare passe på, at vi ikke i de kommende år får en udvikling, som betyder en så alvorlig affolkning af nogle udkantssområder, at de får svært ved at fungere. Men det er der i Folketinget en stor vilje til, og det håber jeg også på at der bliver mulighed for at samarbejde om. Vi har i hvert fald med de regionalpolitiske redegørelser en god anledning til at diskutere hele det her spørgsmål, og det vil vi jo så igen få lejlighed til.

Der vil også være en række konkrete initiativer, og da der nu blev efterlyst noget mere om infrastrukturen, kan jeg sige, at vi får en trafikpolitisk redegørelse, hvor man jo også får mulighed for at diskutere det her. For det er jo vigtigt, at det ikke bare er noget, der bliver diskuteret særskilt, men at det bliver indarbejdet i alle spørgsmål af betydning for den regionale udvikling, når de er oppe at vende i Folketinget eller på anden vis. Så jeg tror på, at det faktisk lykkes os at fastholde en udvikling med en robust befolkningssammensætning og gode økonomiske vilkår i alle dele af landet.

Kl. 14:15

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren.

Da jeg kaldte til afstemning, var der ingen, der havde meldt sig med korte bemærkninger. Nu er der i mellemtiden faktisk kommet tre, der har bedt om korte bemærkninger. Derfor beder jeg indtrængende de medlemmer, som nu er på vej ind i salen for at deltage i afstemningen, om at vise respekt over for de kolleger, der har bedt om korte bemærkninger til velfærdsministeren.

Den første er fru Lise von Seelen.

Kl. 14:16

Lise von Seelen (S):

I debatten her i dag er vi jo gentagne gange stødt på den passus i redegørelsen, der siger, at serviceydelse har fået en gevinst i forhold til kommunalreform og finansieringsreform. Nogle andre af os har taget det til sig, som cheferne i kommunerne fortalte os i sidste uge, nemlig at de opfattede det, som om der var sket en serviceforringelse i kommunerne. Det er jo to påstande, som ikke klæder hinanden særlig godt, og som jeg synes burde gøre enhver politiker nysgerrig nok til at sige: Det må vi lidt tættere på for at se, hvorfor redegørelsen benævner det på én måde og kommunernes chefer på en anden måde.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren vil give tilsagn om, at vi får lavet analyser, som går tæt på det her, så vi kan gå dybere ind og se, hvad der er op og ned i de her udsagn.

Kl. 14:17

Første næstformand (Svend Auken):

Inden ministeren svarer, vil jeg sige, at jeg kan høre, at der allerede er betydelig støj i salen. Jeg vil opfordre dem, der er nødt til at tale med hinanden – og det er jo en menneskelig ting – om at gå ind i værelserne ved siden af. Og så vil jeg love, at der vil blive givet tilstrækkelig tid, til at man kan komme tilbage, når vi går til afstemning om de forslag til vedtagelse, der ligger.

Hvis man har noget at sige til kollegerne, som ikke har noget med dagsordenen at gøre, så gå venligst ind ved siden af. Jeg skal nok give en passende frist.

Ministeren.

Kl. 14:17

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

De tal for serviceudviklingen, der er i redegørelsen og i min besvarelse her, baserer sig jo på kommunernes nøgletal. Den undersøgelse, som fru Lise von Seelen taler om, baserer sig jo på nogle chefers oplevelse og ikke på de faktiske

vilkår. Jeg kan sige, at mønstret præcis ligner mønstret fra dengang, der skete kommunesammenlægninger på Bornholm, hvor der ligesom kom et dyk i vurderingen i de første 2-3 år efter kommunesammenlægningerne. Men det har heldigvis vendt sig til en positiv oplevelse. Der kommer i øvrigt forskellige vurderinger af konsekvenserne af kommunalreformen – og det er jo så en imødekommelse af det, fru Lise von Seelen efterlyser.

Kl. 14:18

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Lise von Seelen for en kort bemærkning.

Kl. 14:18

Lise von Seelen (S):

Jeg kan ikke rigtig vurdere, om det er en imødekommelse af det, jeg gerne vil, for jeg synes faktisk, at det er en række chefer, som siger, at de vurderer, at der er sket en serviceforringelse. Og det synes jeg må kalde på den nysgerrighed, at vi altså gerne vil have undersøgt det. Hvad er deres baggrund for det? Det er jo de chefer, der har det samlede overblik i kommunerne. Det er jo ikke nogen, der sidder i en lille niche. Jeg er ikke sikker på, at jeg bliver imødekommet af det, ministeren siger.

Jeg vil gerne spørge til det med infrastrukturen. Jeg ærgrer mig meget over, at det ikke er med i den her plan, for det havde jo været en enestående chance til netop at kunne påvirke den prioritering, der senere på året skal foretages i investeringerne i infrastrukturen. Derfor vil jeg spørge om – for jeg kan høre på ministeren, at ministeren deler mit synspunkt om, at det er meget vigtigt – hvad ministeren vil gøre, for at det regionalpolitiske bliver et meget vigtigt tema, når man senere på året skal prioritere i forhold til infrastrukturen.

Kl. 14:19

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Kl. 14:19

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg tror, at der i går blev oversendt et meget stort materiale til Folketingets Kommunaludvalg og Socialudvalg. Det er nogle af de første vurderinger af konsekvenserne af kommunalreformen. Jeg synes under alle omstændigheder, at vi skal se de rapporter, som nu begynder at komme, før vi vurderer, om der er brug for yderligere rapporter.

Nu er det jo sådan, at den regionalpolitiske redegørelse også bygger på det materiale, der er lavet i de enkelte ministerier. Netop nu sidder

man i Transportministeriet og foretager vurderinger og forbereder en trafikpolitisk redegørelse. Derfor skal vi have den med, før vi kan lave noget i den regionalpolitiske redegørelse.

Kl. 14:20

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning

Kl. 14:20

Line Barfod (EL):

Ministeren gav udtryk for, at stort set alle i Folketinget skulle være enige om, at det er vigtigt, at vi får en god og ikke en skæv udvikling i Danmark. Ministerens kollega, beskæftigelsesministeren, har adskillige gange i debatten om supplerende dagpenge sagt, at det ikke var hans ressort at tage sig af, hvad konsekvenserne af loven om supplerende dagpenge bliver for den regionale udvikling i Danmark.

Derfor vil jeg jo gerne høre, hvad ministerens holdning er til de konsekvenser, som vi har hørt om fra alle de mange deputationer, der er kommet, nemlig at det kommer til at få store konsekvenser for store dele af landet, når man gennemfører de forringelser af de supplerende dagpenge, som kommer til at ramme fiskeindustrien m.v.

Kl. 14:21

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Kl. 14:21

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det materiale, der er lavet om konsekvenserne af de supplerende dagpenge, viser jo, at det har meget begrænset effekt for lige præcis fiskeriet, som nu er nævnt adskillige gange her i debatten som et område. Ja, der ligger en redegørelse fra Beskæftigelsesministeriet, der viser, at det jo er ganske få procent, og der står f.eks. også i forhold til fiskeriet, at et udtræk fra de administrative dataregistre viser, at det hovedsagelig er i den offentlige sektor, man bruger de supplerende dagpenge. Altså, det materiale, der ligger fra Beskæftigelsesministeriet, underbygger absolut ikke, at der skulle være specielle problemer for fiskeriindustrien; jeg ville sige tværtimod.

Kl. 14:22

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Line Barfod.

Kl. 14:22

Line Barfod (EL):

Men har ministeren overhovedet set på konsekvenserne af loven? Vi har haft mange deputationer, både fra fiskeindustri, fra havnearbejdere, fra reservetjenere, fra tagdækkere og fra man-

ge andre. Her har de jo i a-kasserne gennemgået, hvor mange af deres medlemmer der på nuværende tidspunkt ville miste de supplerende dagpenge, hvis reglerne var trådt i kraft, og for dem har det jo store konsekvenser. Det er sikkert rigtigt, at der antalsmæssigt er flere i det offentlige, men det hjælper jo ikke noget, hvis det specielt er Nordjylland, Læsø, Bornholm og andre områder, som bliver ramt meget voldsomt.

Så mit spørgsmål er: Har ministeren været inde og se på, hvad konsekvenserne er af, at vi får en mere skæv udvikling i Danmark, eller ej? Og hører det under velfærdsministeren; er det noget, velfærdsministeren vil tage op med beskæftigelsesministeren?

Kl. 14:22

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ministeren.

Kl. 14:22

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Ja, jeg har set på konsekvenserne, og jeg mener ikke, at man kan sige, at det er et specielt udkantsproblem. Altså, tallene viser jo også, at det i høj grad er koncentreret om de store byer og altså også i høj grad er et spørgsmål om mennesker, der er ansat i den offentlige sektor. Men det er da klart, at det er nogle ting, vi skal være opmærksomme på. Men vi kan jo faktisk også se, at ledigheden falder; den er meget lav i udkantsområderne og nærmer sig gennemsnittet for landet, som jo også er ekstremt lavt, og i Vestjylland er den f.eks. lavere end landsgennemsnittet på 1,3 pct., så vidt jeg husker.

Kl. 14:23

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Nanna Westerby for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Nanna Westerby (SF):

Ja, uddannelse i udkantsområderne, som vi også har været inde på i dag, er jo helt afgørende, ikke kun for at sikre vækst og arbejdspladser i lokalområder, men også mindst lige så meget for at sikre, at alle kan tage en uddannelse, og at flere unge tager en uddannelse; der er jo et problem med frafaldet.

Desværre er der rigtig mange uddannelsesinstitutioner, særlig på ungdomsuddannelserne, der er lukningstruede, og nogle er endda allerede lukket. Derfor er jeg interesseret i at høre, om regeringen og ministeren kan svare på, om regeringen gerne vil være med til at sikre, at vi får lavet et ekstra taxametertilskud til udkantsinstitutioner.

Kl. 14:24

Første næstformand (Svend Auken):
Ministeren.

Kl. 14:24

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu kan jeg ikke lige se, hvordan taxametertilskud skal hjælpe til at fastholde uddannelsessteder ude i udkantsområderne, det kan være, jeg kan få en uddybning af, at det skal være i form af, at de får et højere tilskud.

Men der har jo gennem flere årtier, også op gennem 1990'erne, været en centralisering af uddannelsesstederne ud fra filosofien om, at det var vi simpelt hen nødt til for at gøre dem mere effektive, og det har jo sådan set efterhånden været hele Folketinget, der har været med til at stå bag den udvikling. Det har jo også været noget, man har diskuteret meget frem og tilbage, altså hvad man kunne gøre for at fastholde nogle uddannelsessteder så tæt på lokalområderne som muligt, og det er jo en afvejning, hvor man samtidig skal sikre, at det er uddannelser, der gør Danmark konkurrencedygtigt.

Kl. 14:25

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Nanna Westerby for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Nanna Westerby (SF):

Altså, når de her uddannelsesinstitutioner er lukningstruede, så handler det jo bl.a. om, at det er dyrere at drive uddannelsesinstitutioner i mange udkantsområder, fordi der er et sværere levedaggrundlag, og fordi holdene skal være mindre og dermed bliver dyrere i længden. Og alle erfaringer og al logik i øvrigt siger jo også, at det i forbindelse med ungdomsuddannelser ikke giver særlig meget mening, at de unge skal pendle langt eller måske endda flytte for at tage en ungdomsuddannelse.

Så derfor vil jeg gerne høre, for at sikre, at vi får mindsket frafaldet, og at flere unge, også i udkantsområderne, får taget en ungdomsuddannelse: Mener ministeren så ikke, at der bør være flere uddannelsesinstitutioner i udkantsområderne? Eller mener ministeren, det er en god idé, at uddannelsesinstitutioner i udkantsområderne, ungdomsuddannelser, lukker og flytter ind til de større byer?

Kl. 14:26

Første næstformand (Svend Auken):
Ministeren.

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg mener, at vi grundlæggende er nødt til at tage udgangspunkt i, hvad der sikrer de mest effektive uddannelsessteder, sådan at vi fastholder, at vi har den meget stærke konkurrenceposition, som vi jo har. Det må være udgangspunktet, og inden for de rammer skal vi jo så selvfølgelig gøre, hvad vi overhovedet kan, for at sikre, at uddannelsesstederne ligger så spredt over hele landet som muligt.

Kl. 14:26

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Flemming Bonne. Værsgo.

Kl. 14:26

Flemming Bonne (SF):

Nu har ministeren og jeg vel hørt de samme ord, som er sagt i debatten her i løbet af dagen, og hvis vi skal vurdere det ud fra ordene, der er sagt, burde det vel være muligt at finde hinanden, at finde en fælles dagsorden, så vi kan komme videre. Men ord alene gør det jo ikke, vi skal have pres på, så der sker handling. Derfor vil jeg her på falderebet spørge ministeren:

Kl. 14:26

Kan ministeren se for sig, at vi tager sidste afsnit i forespørgernes forslag til vedtagelse, derfra hvor vi siger, at vi gerne vil have en uvildig undersøgelse, og resten af sætningen, og flytter det over i forlængelse af det forslag, der ligger fra hr. Erling Bonnesen, hr. Hans Kristian Skibby, hr. Mike Legarth osv.? For så kunne vi jo lande det her på en vældig flot måde.

Kl. 14:27

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Kl. 14:27

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nej, det kan jeg ikke rigtig begive mig ud i nu, men jeg noterede mig, at hr. Flemming Bonne også sagde det i sin ordførertale, og jeg tænkte på, at jeg ville foreslå, at hr. Flemming Bonne prøvede at skrive det ned, altså lige forklare lidt nærmere, hvad det er, han tænker på, og så kunne vi tage en snak om det. For hele den der idé med, at alle gode kræfter skal forenes om at styrke en udvikling, der tilgodeser udkantsområderne, har hr. Flemming Bonne jo rigtig gode erfaringer med og også selv bidraget positivt til som borgmester. Så jeg foreslår, at vi gør det på den måde.

Kl. 14:28

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren har slet ikke mulighed for at gå endnu. Der er sket det, at da vi kaldte til afstemning,

meldte der sig en, to, tre, fire, fem, seks, syv for korte bemærkninger. Det må være forventningerne om et større publikum, der har trukket medlemmerne til. (*Velfærdsministeren* Karen Jespersen): Eller kanongode svar).

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren taler direkte usandt, når hun svarer fru Line Barfod på, hvilke konsekvenser det har for fiskeindustrien.

Det er ganske korrekt, at beskæftigelsesministeren har givet Arbejdsmarkedsudvalget en fejlagtig oplysning. Han siger, at der er ca. 400, der vil blive ramt. Men så siger han også i det samme svar, at de folk, der er ansat på fuld tid, hvad man er i fiskeindustrien, men hvor arbejdsgiveren har ret til at sende folk hjem, når der ikke er flere fisk at forarbejde, ikke er med i den samme undersøgelse.

Vi ved, at det er dobbelt så mange, der er tale om. De faktuelle kendsgerninger er, at hvis den lov allerede havde været gældende i dag, ville 22.153 personer være blevet ramt af det. De 16.000 af dem er kvinder. Jeg går ud fra, at ministeren også er ligestillingsminister, så det kunne være, at man skulle kigge lidt på det her.

Et direkte spørgsmål i dag var: Hvor mange flere fuldtidsledige bliver der, fordi man fjerner de supplerende dagpenge? Svaret er, at der bliver 900 flere fuldtidsledige. Det er så skørt og så tudetosset, som noget kan være. Man vil gerne have folk i arbejde, og så ender det med, at de bliver fuldtidsledige. Hvordan hænger det sammen?

Vi ved præcis, hvor de her folk arbejder, og hvor de bor henne. Når de ikke kan modtage supplerende dagpenge, bliver de jo nødt til at være arbejdsløse. Så går det ud over udkantsområderne, og så kommer der færre skatte kroner ind. Hvordan kan man så vurdere, at det ikke har betydning for kommunerne?

Kl. 14:29

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 14:29

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Altså, jeg har måttet henholde mig til materiale, jeg kender fra Beskæftigelsesministeriet, men er der tal, der korrigerer det, jeg har sagt her, vil jeg selvfølgelig se på det med stor interesse.

Jeg mener, det er meget vigtigt at tilskynde en udvikling i retning af fuldtidsstillinger, og vi kan jo se, at med den beskæftigelse, der er i ud-

kantsområderne, er vi jo heldigvis inde i den udvikling, sådan at der bliver færre og færre arbejdsløse også i udkantsområderne, hvor man netop nærmer sig arbejdsløshedsprocentens landsgennemsnit, hvad der jo er en ekstrem positiv udvikling.

Kl. 14:30

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:30

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren svarer jo ikke på, hvad det er, de skal foretage sig.

Der bliver altså flere fuldtidsledige, for sådan er loven indrettet. Når man har opbrugt sin dagpengeret, kan man gå hjem og være fuldtidsledig. Hvem skal så forarbejde fiskene i industrien? Vi risikerer jo, at virksomhederne i Danmark lukker ned, fordi man ikke længere har nogen fleksibilitet på arbejdsmarkedet.

Det er et meget dyrt arrangement, man er ude i her, og det har altså den konsekvens, at det er folk i yderområderne, der bliver afskediget, og at der bliver mindre skatteindbetaling. Og hvis virksomhederne skal have det her arbejde lavet, bliver de i stedet for nødt til at hyre udenlandsk arbejdskraft, som betaler minimalt i skat. Er det det, ministeren vil?

Det har så store konsekvenser, også i forhold til ligestillingen og yderområderne, at ministeren må gribe ind og forstå, at de svar, der er givet, er misvisende i forhold til de reelle tal.

Kl. 14:31

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 14:31

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det materiale, jeg har, giver ikke belæg for den konklusion, hr. Bjarne Laustsen kommer med. Tværtimod viser det faktisk, at det f.eks. i fiskeindustrien er et meget begrænset antal. Men det bedste vil selvfølgelig være, at vi får afklaret de tal og får set på dem i stedet for at diskutere her med det udgangspunkt, at vi har svært ved lige at finde ud af, hvor vi har de forskellige tal fra.

Kl. 14:31

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:31

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det er ærgerligt, at velfærdsministeren nu i to forhold har afsløret sin manglende interesse, sin manglende entusiasme og sit manglende kendskab til, hvordan forholdene er i ud-

kantsområderne. Svaret til fru Nanna Westerby om uddannelsesinstitutionerne afslørede tydeligt, at ministeren ingen forståelse har for de særlige vilkår, som uddannelsesinstitutioner i udkantsområderne har.

Det andet er, at ministeren da må være klar over, at selv om man kan lave statistik, der beviser, at der er flest på supplerende dagpenge i offentlige ansættelser i de store byer, skal der ikke mange mennesker til i følsomme områder som Hirtshals og Skagen, før man dér får et langt større problem, end hvad det her giver af problemer andre steder i landet.

Kl. 14:32

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 14:32

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan kun gentage det, jeg sagde, da jeg ikke rigtig kunne høre, at der var noget spørgsmål: Det er selvfølgelig vigtigt at fastholde både arbejdspladser og uddannelsessteder i alle dele af landet. Heldigvis kan vi jo også se, at den – i hvert fald når det gælder beskæftigelsen og ledigheden – er faldet meget markant ude i udkantsområderne, og det er jo udtryk for en meget, meget positiv udvikling, som vi har efterlyst i mange år.

Kl. 14:33

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at når man kommer med korte bemærkninger, behøver de ikke at indeholde et spørgsmål. Man kan sige, hvad man vil. Hr. Per Clausen.

Kl. 14:33

Per Clausen (EL):

Det benytter jeg mig til hver en lejlighed af.

Jeg vil gerne alligevel spørge velfærdsministeren, om jeg skal forstå det, hun siger, med, at det er vigtigt at bevare arbejdspladser også i det, jeg roligt kan kalde udkantsområderne – for jeg kommer selv fra et – på den måde, at hun er uenig med beskæftigelsesministeren, når han siger, at det jo er godt, hvis mennesker, der i dag arbejder i fiskeindustrien i Hirtshals og indimellem får dagpenge, rejser til Vejle og får et fast fuldtidsarbejde. Det kan godt være, det er godt for Vejle, men tror velfærdsministeren, at det er godt for udviklingen i Hirtshals?

Kl. 14:33

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Samlet set kan jeg se, at der er en meget positiv udvikling i Nordjylland og også i Hirtshals, hvor jeg tilfældigvis kommer en hel del. Både når man oplever stemningen i byen, og når man ser på tallene, vil man se, at der er en meget, meget gunstig udvikling. Det ændrer ikke ved, at der er en langsigtet tendens mod en koncentration omkring de større byer, og det er ikke bare i Danmark, det er også i en række andre lande. Men den udvikling har vi sådan set været bedre til at modificere i Danmark, end så mange andre lande har.

Kl. 14:33

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:34

Martin Henriksen (DF):

Nu er jeg ligesom andre blevet kaldt ned i Folketingssalen og har ikke haft lejlighed til at følge hele debatten. Men jeg studsede over, at fru Nanna Westerby spurgte ministeren, hvordan ministeren har det med at være medlem af en regering og et flertal, som ikke gør noget for uddannelsesinstitutioner i yderområderne, og jeg vil bare høre, om ministeren ikke kan bekræfte, at regeringen og Dansk Folkeparti bl.a. har vedtaget, at udkantsgymnasier skal have et særligt udkantstilskud. Det har vi vedtaget, så det ville være dejligt, hvis ministeren kunne bekræfte det og mane SF's påstand i jorden.

Kl. 14:34

Kl. 14:35

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 14:35

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det ved hr. Martin Henriksen sikkert mere om som en, der er kendt for at være aktiv på området. Men jo, det er også min oplevelse.

Kl. 14:35

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:35

Johs. Poulsen (RV):

Det er jo ikke tilfældigt, når vi fra forespørgerens side har fremsat et forslag til vedtagelse, der indeholder et ønske om at gennemføre en uvildig analyse, hvor der gives nogle bud på, hvordan man kan øge væksten og øge uddannelses-, beskæftigelses- og servicetilluddene i landets udkantsområder, så bosætningen kan stimuleres. Det er ikke tilfældigt, og derfor noterede jeg mig, at der i velfærdsministerens svar til hr.

Flemming Bonne var en åbning over for at sætte en sådan undersøgelse i gang. Det vil jeg meget gerne have uddybet.

Er det ministerens opfattelse, at vi i fællesskab vil kunne finde rammerne for at lave en sådan uvildig undersøgelse? Jeg mener faktisk, det har ret stor betydning for vores forholdene os til afstemningen her og også efterfølgende, og det er givet, at det vil være langt nemmere at lade være med at stemme imod velfærdsministerens flertals forslag, hvis vi kunne få et løfte fra velfærdsministeren om, at det tager vi op i fællesskab og ser på, om vi efterfølgende kan iværksætte en sådan undersøgelse. Jeg er helt med på, at det rent proceduremæssigt er svært at begynde at indarbejde det nu, men hvis velfærdsministeren vil give os et sådant løfte, synes jeg, det ville være meget nyttigt.

Kl. 14:36

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 14:36

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg tør ikke stå her og binde mig til at give et løfte, men det, jeg sagde til hr. Flemming Bonne, var, at jeg synes, han skulle give en nærmere beskrivelse af, hvad det er, han efterlyser. Så kunne jeg vurdere det, og så kunne vi tage en snak om det.

Kl. 14:37

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:37

Johs. Poulsen (RV):

Jamen det er jeg helt sikker på at hr. Flemming Bonne vil gøre, og vil ministeren ikke afgive et konkret løfte om at iværksætte noget, kan jeg måske endda også have en smule forståelse for det, for det jo rart at vide, hvad man lover. Men hvis ministeren vil love at tage en konkret drøftelse med afsæt i forslaget om mulighederne for at sætte det i gang, vil jeg meget gerne høre holdningen til det.

Kl. 14:37

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 14:37

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jamen jeg vil da se på det med stor interesse, for jeg ved jo, der er et engagement i det. Jeg kan ikke stå her og binde mig til noget, men jeg vil gerne love, at jeg selvfølgelig vil læse det, der bliver skrevet – ellers ville jeg jo ikke bede om at få det – og også tage en snak om det.

Første næstformand (Svend Auken):
Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning. Jeg har lovet, at vi vil give en rimelig frist til medlemmerne til at komme på plads.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):
Jeg kan meddele, at der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 53 (se side 4817) fremsat af Erling Bonnesen (V), Hans Kristian Skibby (DF), Mike Legarth (KF), Anders Samuelsen (NY), Pia Christmas-Møller (UFG) og Gitte Seeberg (UFG), og afstemning starter nu.

Har alle afgivet deres stemme? Afstemningen slutter.

For stemte: 59 (V, DF, KF og NY), imod stemte: 49 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Hermed er forslag til vedtagelse nr. V 53 vedtaget.

Herefter er forslaget til vedtagelse nr. V 54 fremsat af Lise von Seelen (S), Flemming Bonne (SF), Johs. Poulsen (RV) og Line Barfod (EL) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Første næstformand (Svend Auken):
Jeg kan meddele, at det er min vurdering, at der ikke bliver afstemning under den næste sag på dagsordenen, men at den må afvente næste gang, vi har afstemninger her i salen.

Kl. 14:37 Det næste punkt på dagsordenen er:

16) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til velfærdsministeren om kommunernes økonomi og det kommunale selvstyre:

Hvad kan regeringen oplyse om forhandlingerne om den kommunale økonomi for 2009, herunder muligheden for kommunalt selvstyre særlig set i lyset af den indskrænkning af det kommunale selvstyre, der fremgår af finanslovaftalen for 2008?

Af Line Barfod (EL), Frank Aaen (EL), Rasmus Prehn (S), Flemming Bonne (SF), Karl H. Bornhøft (SF) og Johs. Poulsen (RV).
(Anmeldelse 12.03.2008. Fremme 25.03.2008).

Kl. 14:39

Første næstformand (Svend Auken):

Så vil vi bede de medlemmer, som har andre gøremål, om at forlade salen under respekt for, at Folketinget nu tager fat på en ny forespørgselsdebat, nemlig forespørgsel til velfærdsministeren om kommunernes økonomi og om det kommunale selvstyre.

Jeg skal bede hr. Rasmus Prehn om på vegne af forespørgerne at motivere forespørgslen.

Kl. 14:40

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Rasmus Prehn (S):

Når vi fra Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet har ønsket denne forespørgselsdebat vedrørende kommunernes økonomi og det kommunale selvstyre, er det, fordi der, som de fleste har været opmærksomme på, har været en utrolig stor debat vedrørende kommunernes økonomiske situation og også om de frihedsgrader, eller man skulle måske sige mangel på samme, som kommunerne har.

Kommunernes økonomiske situation er som bekendt meget afgørende for den velfærd, alle danskere oplever i hverdagen i form af skoler, børnepasning, ældrepleje, idrætsfaciliteter, biblioteker og andre kulturelle tilbud, infrastruktur, byggetilladelser og nu efter strukturreformen også dele af sundhedsområdet.

Mange kommunalbestyrelser og byråd med repræsentanter fra både højre og venstre side har henvendt sig til Folketingets Kommunaludvalg med kritik af den meget stramme styring af kommunernes økonomi og ikke mindst af de